SOLDAN ESİNTİLER 2

KÜLTÜR SANAT EDEBİYAT DERGİSİ

ŞUBAT 2018

Dünyanın ucunda bir güI açıImış,
efiI efiI esen yeIe merhaba.
KaranIığın sonu bir uIu şafak, sarp kayadan
geçen yeIe merhaba.

YAŞAR KEMAL

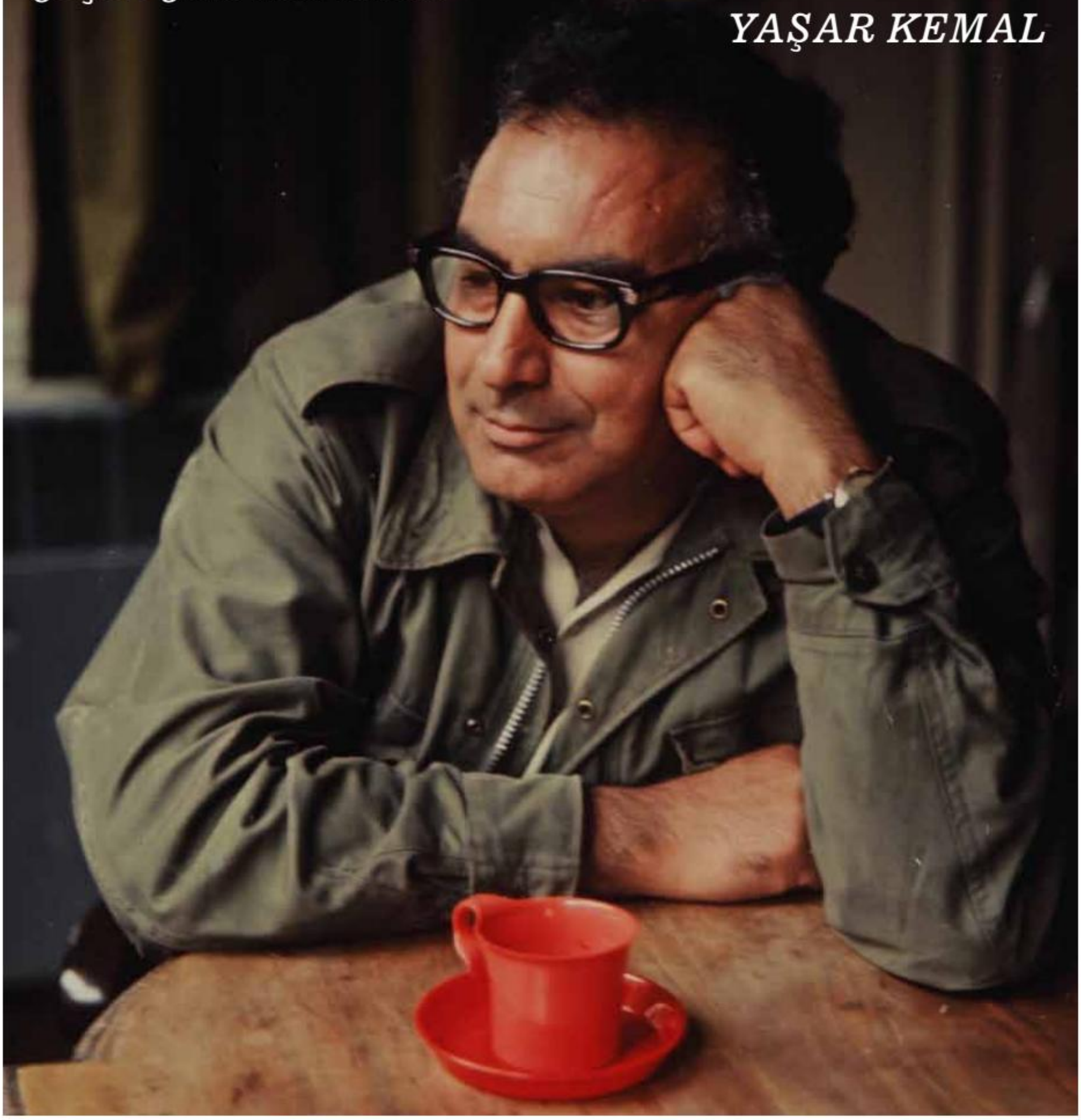

EDİTÖRDEN **4**

ON ŞAİRDEN BİR ŞİİR
ASİYE YAŞARGÜN / ŞİİR **5**

MUTLU BİR AİLE
HAYATINDAN YANSIMALAR
RIFAT KORAY GÖKAN / RESİM **6**
AYKIRI NOTA
ALİ ESMERAY / ŞİİR **7**

ÜZÜLME
ZİYA YILDIRIM GÜNTEKİN /ŞİİR **8-9**

YAŞAYAN DEĞERLER GECESİ **10-11**

SESİNİ AÇ GECENİN
NECLA BEKTAŞ / ŞİİR **12**
BEN BÜYÜKLERE Bİ ŞEY
DİYECEKTİM
ÇETİN AKYIL /ŞİİR **13**
SORMA
AYSUN KAYA / ŞİİR **13**

FOTOĞRAF **14-15**

MAHÇUP
YAŞAR UĞURLU / ŞİİR **16**
YAŞANMIYOR BE ÜSTAD
İKRAM GÜNEŞ / ŞİİR **17**

YOLCULUK
HACER HEYBELİ / ÖYKÜ **18-20**

HASRET
AYSEL MENTEŞ / ŞİİR **21**

EKİN SU'NUN DÜNYASI
EKİN SU YİĞİT / ÖYKÜ **22-24**

HASRET PERONLARI
NURSEV ESER YILDIRIM / ŞİİR **25**

ŞİZOFRENİST DÜŞLER **26-27**
CİHANGİR ASLAN

BÜYÜK BİR İNSAN PORTRESİ
HASAN HÜSEYİN KORKMAZGİL **28**

GÖKTEN YILDIZ DÜŞSE
SULTAN KARATAŞ / ŞİİR **29**

ŞEHRİMSİN
ALEV MERSİN **29**

UNUTULMAYANLAR **30-31**

HAYVAN ÇİFTLİĞİ
ÜNSAL AKTAŞ / AYIN KİTABI **32**

FADİME ANA VE METİN'E
İSMAİL ŞİMŞEK / ŞİİR **33**

KIRMIZILI ADAMLAR
MELİH ÜSTKANAT **34-35**

YAŞAR KEMAL
SÜHEYLA GÜNEY AVCI **36-37**

HAYATA SANATLA GÜLÜMSE
MİNE GÜLEŞKEN ASLAN **38-40**

YUKARI TAŞINMA BİTTİ
NURSEN URAL / ŞİİR **41**

BİRHAN EROĞLU İLE SÖYLEYİŞİ
AYSUN KAYA **42-45**

ALTINI ÇİZDİKLERİMİZ **46**

KISKANIRIM ÇOCUKLARI
YUSUF ZİYA LEBLEBİCİ / ŞİİR **47**

KİTAP TANITIM **48-49**

KEŞİF GÜNLÜĞÜ / KAPADOKYA
SÜHEYLA GÜNEY AVCI **50-51**

YİTİRDİKLERİMİZ **52-53**

ŞİDDET BİR KÜLTÜR MÜ?
HAVVA AĞRAL **54-55**

DUYURU / REKLAM **56-58**

SOLDAN ESİNTİLER
KÜLTÜR, SANAT, EDEBİYAT DERGİSİ

Yayın Türü: Aylık Süreli Yayın
Sayı: 2 - Şubat 2018

Genel Yayın Yönetmeni
Süheyla Güney Avcı
Ünsal Aktaş

Editör
Süheyla Güney Avcı
Ünsal Aktaş

Ankara Temsilcisi
Aysun Kaya

İzmir Temsilcisi
Mine Güleşken Aslan

Kapak Tasarım
Ünsal Aktaş

Dizgi - Mizanpaj - Tasarım
Ünsal Aktaş
0555 494 43 03
grafiktasarimm.reklam@gmail.com

Soldan Esintiler eposta
soldanesintiler@gmail.com

KURULUŞ 2015

Soldan Esintiler Degisinde yayımlanan yazı ve şiirlerden yazarların kendileri sorumludur.

issuu.com/soldanesintiler

soldanesintiler

soldanesintiler

soldanesintiler@gmail.com

EDİTÖRDEN

Merhaba değerli dostlar

2015 yılında haftalık bülten olarak yayın hayatına başlayıp 130. Sayısı ile bir süreliğine yayın hayatına ara vermiştik. Verilen ara içinde uzun uzun düşünüp toplantılar yaptık. Ve Soldan Esintileri aylık daha kapsamlı bir dergi olarak siz okur severlerimizle buluşturma kararı aldık. Dergi olarak ilk sayımızı 1 ocak 2018 de yayınladık. Ocak sayımızda Nazım Hikmet'in 116. Doğum günü olması vesilesiyle Büyük Ustayı derginin kapağına ve biyografi köşesine taşıdık. Ayrıca değerli yazar ve şair dostlarımızdan şirler - yazılar - öyküler,
Keşif günlüğü köşemiz,
Röportajlarımız,
El sanatları köşemiz
Fotoğraf köşemiz
Ayın kitabı,
Kitap tanıtım,
Okuduğumuz kitaplardan altını çizdiğimiz cümleleri sizlerle paylaştık.
Muş'ta bir köy okulundaki minik kardeşlerimiz için başlatılan
MİNİK PARMAKLAR kampanyasını dergimizde yayınladık.
Bu sayımızda 2005 yılında yitirdiğimiz Çukurova'nın büyük değeri, edebiyatımızın büyük çınarlarından Yaşar Kemal'i kapağımıza taşıdık.

İlk sayımızın okur yönünden geri dönüşleri dergi ekibimizi gururlandırdı. Tabi bununla beraber eleştiriler de oldu, bu eleştirileri özenle dikkate alarak daha iyi bir şekilde dergimizi sonraki sayılara hazırlamaya özen gösteriyoruz. Bizlere biz olma yolunda katkı sunan, emek harcayan tüm dostlara sonsuz sevgilerimizi sunuyoruz. Ağız tadında keyfi bol okumalar diliyorum.

ÜNSAL AKTAŞ

ON ŞAİRDEN BİR ŞİİR

Karanlık camlardan su akıyor,
Özetliyor bu çılgın sağanak seni.
Ölümün dişlediği bir meyveymiş geçmiş özlemi..
Yalnıştı, doğruydu, hiç bilmiyorum
Şimdilerde bir köpek gibi koşuyorum ordan oraya.
Yüzüm yüreğim deprem dalgası,
Saçlarımda bulut oldun, alnımda demir parmaklık
Bir yitirip bir bulurum al al olmuş yüzünü.
Kıyımız uzakta ve kuytuda, ellerimiz sanki yok.
Yinede bırakmıyor ellerim yokluğunu...

Dergimizin degerli şairlerinden Asiye Yaşargün'ün 10 usta şairimizin dizelerini bir araya getirerek derlediği **ON ŞAİRDEN BİR ŞİİR**
Emeğine sağlık ***Asiye Yaşargün***

Attila İlhan
Ahmet Telli
Adnan Özer
Edip Cansever
Cemal Süreya
Adnan Yücel
Hasan Hüseyin Korkmazgil
Nazım Hikmet
Turgut Uyar
Aziz Nesin

MUTLU BİR AİLE HAYATINDAN YANSIMALAR – 129
RIFAT KORAY GÖKAN

Tuval üzerine akrilik 60/50 2017- Mutlu bir aile hayatından yansımalar…
Mutlulugu nasıl tanımlarsınız Bence mutlulugun temeli ailedir, bireyleri birbirleri ile yadsımasız uyumlu ve huzur dolu bir hayatları içinde olan…
Yeri ve biçimi nasıl olursa olsun yaşamlarını, birlikte yarattıkları bir sıcak yuvada sürdüren…
Ya mutlulugu tanımlayan renk ne olabilir, yeşil olamaz mı?

AYKIRI NOTA

Aykırı bir notayım ben!
ansızın hüzzam makamının içinden çalan caz misali farklıyım.
anlamadıysanız şöyle anlatayım!

Beni,..
yedi buçuk milyar insanın için de,
çıplak gözle bakınca bile hemen ayrıt edebilirsiniz.

Beni...
Yeşilin hâkim olduğu ormanın içinde
alaycı alaycı sırıtan bir turuncu ağaçmışım gibi düşünün.

Beni...
Bembeyaz kar taneleri içinde siyah bir kar tanesiymiş im gibi düşünün.

Evet, işte o!
işaret parmağınızla işaret ederek şaşkın şaşkın bakıp Aaa, diye gösterdiğiniz o
aykırı nota benim.

Yaşamak için bir mantık aramam
benim güneşim doğarken sizinki batar
ben yıldızları gecede görürüm, gündüzde
aklımın estiği her yer la mekandır bana
kurallar, yasalar, sınırlar yoktur benim için
azınızın doğruları yanlıştır benim için
çoğunuzun yanlışları doğrudur benim için
bir renge, ırka bağlı değilim ben
ben gönlümü gök kuşağına kaptırmışım
lügat'm evrenseldir biri hariç!
bütün canlılarla dostum, candaşım, yoldaşım
telepati yapar, ağaçla bile konuşurum; karınca ile anlaşırım
beni anladınız umarım, ben farklıyım; aykırı bir notayım.

ALİ ESMERAY (AYKIRI NOTA)

ZİYA YILDIRIM GÜNTEKİN

ÜZÜLME

Yazmak öyle zor ki yüzlerdeki tebessümü
Ne olduğu gizlenir hayatımızın içine
Bazen acıya güleriz biz, acıtan hedefine
ulaşmasın diye
Bazen de düşünce güleriz ayağa
kalkacağımızı biliriz diye
Fidan fidan olur hasret beklemelerimiz
Yolun sonu gelince kaleme,
yenilir tüm çirkinlikler elbet.
Hayata inat,
kötüye inat,
ayakta kalırız ilelebet...

Bir mavi düştü bizimkisi
Hayallerimizde öğrenmiştik böyle güzel
güzel gülmesini
Her gün dönümünde umut ekerdik
bahçemize
Yarınlara filiz filiz dallanırdı gülümüz
Dikenlerini ne çok severdik gülün
acıtmasaydı canımızı
Karanfil kokan mevsimlerde büyüdük
Kendi elimizle kendi yüreğimizin acısını
dindirirdik
Sevgi fısıldardık bir birimzin kulağına
güvercin taklalarına bakmaktan arta
kalan zamanlarda.

Biliyorum
Her tufanın sonuna ölüm yazılmaz
Her gidenin peşinden dön söylenmez
Her sevenle masa başına gidilmez
Üzülme
Her elini bırakan seni terketmez

Her günah seni Cehennem'de yakmaz
Günahlarımız kadar özgürdük nasılsa
Yanacaksak Cehennem'de varsın özgür
olmaktan sevmekten yanalım
Her sabır taşından sabır beklenmez
bilirsin,
aşk günahkar illan edildi
Mecnun çöle yenilince
aşık darağıcına çeklidi
İsa,
babasız diye çarmığa gerildi
Yusuf zalimin zulmüne terkedildi
üzülme
O gün Güneş kuyunun en dibine doğdu

Üzülme
Her göz yürekten bakmayı bilmez
her gözyaşı aynı renkte düşmez
Bazen kurur damlalar içinde akar
yüreğine doğru, seni yakar seni yakanı
senden daha çok yakar.
Her dil sevdiğini söylemez.
Gözün görmediğini gönül gördüyse,
her aşk yalan olmaz
Üzülme
Kendi bedeniyle yaşamaya çalışan pişman
olmaz.

Biliyoruz
Her toprağa düşen tohum yeşermez
Zaman;
mutluysan kıymetlidir
Her gözyaşına inanma
Bazen her bırakıp giden suçunu bilmez

Üzülme
Her ölen çekip gitmez
Gönül ne zaman dara düşse geceye sarılma
Her gün ışımasında Güneş doğmaz
Her yağmur suyuna deniz ıslanmaz
Üzülme
Her sevenin yüreğindeki sevda görülmez

Bilirsin hayatın üç hali vardır
sen,
ben,
ve biz hali
üzülme,
üçünü toplasan belki bir hayat eder

Yani demem o ki;
hiççç üzülme
iki hayat, sadece bir aşk eder...

ZİYA YILDIRIM GÜNTEKİN

Okuyanın kazancı kimse bilmese de,
okumayanın kaybını herkes bilir...

ZİYA YILDIRIM GÜNTEKİN

HABER

ÜNSAL AKTAŞ

Kardelen Müzik ve Şiir Grubu 51. Yaşayan Değerlerimiz programı Ataköy Yunus Emre Kültür Merkezinde yapıldı.

14 Ocak 2018 Pazar

Kültürümüzü ve sanatımızı ayakta tutmak ve yaşatmak için, sanatın yanı sıra özel yaşantılarında da halkımıza örnek olmuş değerleri bir araya getiren gecede Eski TRT spikerlerinden **Bülent Özveren** ve degerli halk ozanı **Sadık Gürbüz**'e YAŞAYAN DEĞERLER ödülü verildi.

Bunun yanı sıra

Şelale Şehnaz Sam -Müzik

Nursel Aras - Edebiyat

Zeynep Hanif Jewellery-El Sanatları

Nursel Eroğlu - TV Programcısı

Onur ödülleri verilmiştir.

Sanatçı **Yağmur Yalçın**'nın sunumu ve seslendirdiği birbirinden güzel şarkılarıyla konuklar keyifli bir gece geçirdiler.

Etkinlik ücretsiz olup çocuklara dağıtılmak üzere ***bilet yerine okunmuş bir kitap*** sloganıyla çağrı yapılmıştır.

Bizler de SOLDAN ESİNTİLER KÜLTÜR SANAT EDEBİYAT DERGİSİ olarak sanatın ve sanata değer veren bu amaçla üretenlerin her zaman yanında olacağımızı belirtip, KARDELEN MÜZİK ve ŞİİR GRUBU ekibi ve şair yazar **Yusuf Ziya Leblebici**'ye teşekkürlerimizi sunarız.

Haber : **ÜNSAL AKTAŞ** / Foto: **EYÜP DELİPINAR**

SESİNİ AÇ GECENİN

Sesin,
Sesin bir öyküden geliyor.
Sesin bir öyküde, bir çiçeği eziyor.
Elimde çiçek ölüsü
Yarım öyküler anlatıyorum, diğer elime...

Ellerim,
En çok ellerimi gizliyorum kendimden
En çok ellerimin kimsesizliği akıyor gözlerimden
Kapat perdeleri
Ay kederimi harlıyor
Umudum doğacak güne bel bağlıyor.

Dur!
Sakin bir öfke yatıyor yanımda çırılçıplak.
Benden yalnız bir hayat yok.
Benden yalnız bir zaman,
Yara eski
Acı taze
Kanatlarımı kaybettim bir türkünün sözlerinde.
Sesini aç gecenin
Balkona tüneyen baykuşu öpebilir misin kederinden.

Yoksun,
Ruhum bedenime ağır, kederim ömrüme.
Göğsümün üstünde intihara hazır bir gece.
N'olur gel
Gel de kurtar beni kendin/m/den...

NECLA BEKTAŞ

BEN BÜYÜKLERE Bİ ŞEY DİYECEKTİM

Denizler mavi olsun,
Gökyüzü de mavi olsun, akşamları turuncu.
Ama bulutlar beyaz sonra üç gün pembe olsun.
Ağaçlar hep yeşil olsun, kestaneleri kırmızı.
Kuşlar kafese girmesin uçsun..
Ama uzaklara gitmesin yakınlara gitsin.
Ekmeğimiz, yemeğimiz hep çok olsun,
Babam annemi hiç dövmesin, annem hiç ağlamasın.
Sonracığıma kar yağsın
Ama çocuklar üşümesin, bombalar üşüsün patlamasın...
Bi de büyüklere bi şey diyecektim;
Çocuklar çocukken evlenmesin!
Yaşarken ölüp karanlığa gömülmesin!
Duyuyorsanız beni!
Duyuyorsanız!

ÇETİN AKYIL

* * * * *

SORMA

Nereli olduğumu sorma bana.
Sorma dinimi ırkımı Milliyetimi milletimi
Neren kanıyorsa insanlıktan yana
Oralıyım işte
Anla !

AYSUN KAYA

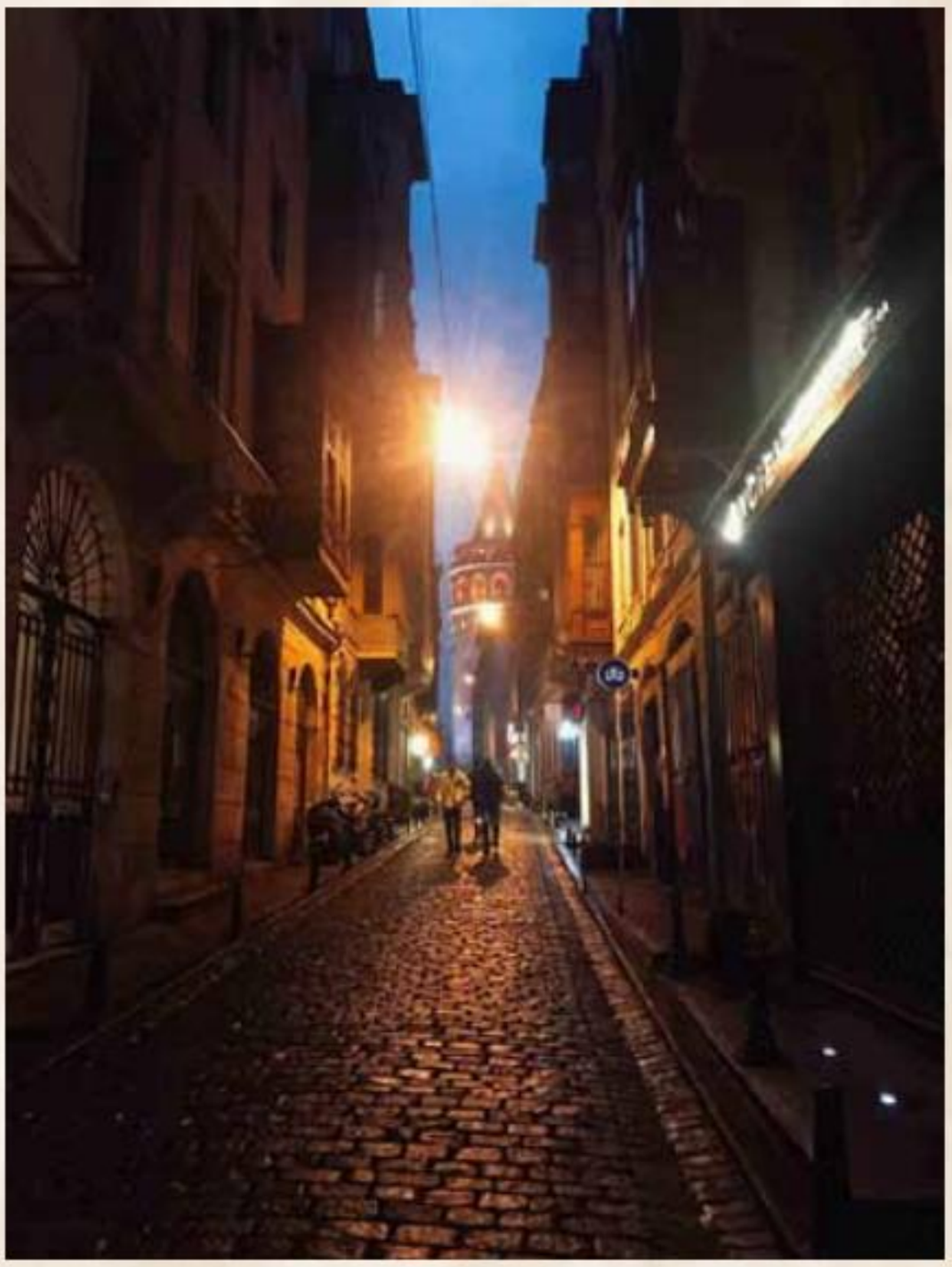

Galata Kulesi / İstanbul
Foto: *AYSUN KAYA*

Acarlar Longozu Sakarya
Foto: ***SÜHEYLA GÜNEY AVCI***

FOTOĞRAF

Ordu Mesudiye Beyağaç Köyü
Foto: *YILMAZ GÜRSOY*

Kız Kulesi / İstanbul
Foto: *ADRİANA DANİELLA SAFTA*

MAHÇUP

Bana ‘’nasılsın” diye sorma
Kanadı kırık bir güvercin gibiyim.
Bir zeytin dalı almıştım ağzıma
Sevgiye, barışa mahçup gibiyim.

Hangi kapıya baksam, önünde bir ağıt var.
Neden öldüğünü bilmiyor gençler,
çocuklar.
İnsanı insana düşman ettiler, ayırdılar.
Candan damlayan kana, mahçup gibiyim.

Karanlık hücrelere attılar barışı
Kara bulutlara sakladılar güneşi
Yeter artık...! Durdurun bu savaşı!
Sağ yandan sol yana, mahçup gibiyim.

Konteynırda ekmek arar çocuğun biri
Boncuk boncuk ne de güzelmiş gözleri
Dudağının kıvrımında kalmış gülüşleri
Çocuğun yamalı yüreğine,mahçup
gibiyim.

Amanos Dağı’nda ceylan, geyik gezerdi
Kınalı bir keklik taştan, toprağa sekerdi
Puslandı dağımın başı, selviler devrildi
Bağrı yanık bir dağa mahçup gibiyim.

Gönlüm dostlarıma kavallı bir şivan
olurdu
Onlar da bana gönlünü açar heval olurdu
Birleşirdi gönüller dergah gibi divan
olurdu
Gönül gülşeninde bir güle, mahçup
gibiyim.

Bana halimi sorma be dostum
Perem perem oldu Anadolu’m
Ağır sancılı yaralıdır yurdum
Ülkem gibi kendi kendime, mahçup
gibiyim..!

YAŞAR UĞURLU
(14.03.2017-ANTAKYA)

ÜstadAhmed Arif'e...

YAŞANMIYOR BE ÜSTAT

Olmuyor be üstat,
Olmuyor yaşanmıyor.
Belirsizliğin kaygısı almış başını gidiyor.
Yüzlerde yüzleşecek yüz görünmüyor.
Ne zeytin dalı kaldı,
Ne beyaz güvercin,
Nede buğday başağı...

Olmuyor be üstat, yaşanmıyor.
Ne cigara tat veriyor,
Nede şarap içiliyor.
Her cüzdanda bir keder.
Her kederde bin sancı.
Ve her sancıda bin gözyaşı.

Olmuyor be üstat, yaşanmıyor.
Kanatlarımızı derinden kanattılar
Düşlerimizi yağmaladılar
Ceketimizi yırttılar
Mavimizi griye gebe bıraktılar
Birde şafaklarımıza pranga vurdular...

Yaşanmıyor be üstat.
Girişleri tutulmuş ümitlerin.
Fırtına çıplak gezinir etrafta.
Bıçaklar barbarca bilenir,
Cellatlar hep bir ağızdan bağırır
Ve çocuklar her mevsim
Kefensizce defn edilir.

Yaşanmıyor be üstat.
Gündüzlerimize yasak,
Gecelerimize mermiler yağdırdılar
Gülüşümüze acımasız ayazlar giydirdiler
Ve o alnından öpülesi umutlarımızı,
Alçakça enselerinden sıktılar.

Yaşanmıyor be üstat.
Karanlığın hükmü zalim ve soğuk.
Her köşe başı devriye.
Her köşe başı sis.
Ve her köşe başı kan kokusu.

Yaşanmıyor be üstat.
Kitap gömüldü.
Mürekkep döküldü.
İmgeler yasaklandı.
Şiir yakıldı.
Ve şair zindana tıkıldı...

Olmuyor be üstat,
Olmuyor yaşanmıyor.
Ne beyaz,beyaz görünüyor,
Ne vefa, sırtını doğrultabiliyor,
Nede yürekler, asilce terleyebiliyor.

Olmuyor be üstat,
Olmuyor, yaşanmıyor.
Bilmiyorum kaç beden ama,
Biz bu hayata göre fazla dürüstüz.
Bu hayata göre fazla mert
Fazla asil vede fazla onurlu...

Senle yaşamak vardı be üstat.
Volta atmak,
Mazgallar ardında şiirler okumak
Diyarbakır kalesine bakıp,
Adiloş bebeğe notlar yazmak.
Seninle çay demlemek vardı be üstat.
Tütün sarmak
Umuda ön ayak olmak.
Birde haldan anlamaz soysuza,
Haddini bildirmek vardı...

İKRAM GÜNEŞ

YOLCULUK

Bir kasım sabahı erkenden kalktım. Şafak daha sökmemişken, gündüz gözlerini tam açmamıştı. Bugün büyük gün dedim kendi kendime. Yolculuk için, akşamdan her şeyi hazırlamıştım zaten. Fazla eşya almadım yanıma, abim beni terminale bırakmıştı. Terminal fazla kalabalık değildi ama etrafta koşuşan insanlar vardı. Araba bir kaplumbağa edasıyla terminalden çıktı.

Şimdi güneş dağların üstünden bize göz kırpıyordu. Etrafıma bakındım, kimi uyumaya hazırlanıyor, kimi elindeki telefonla yola çıktığını sevdiklerine haber veriyordu. Uykum yoktu, pencereden dışarıya baktım. Zaten uyumayı pek sevmem, uykuyu hayattan çalınmış saatler olarak düşünürüm. Çam ağaçları samimi bir dost gibi yol kenarına dizilmişti. Güneş şimdi arabanın camına ikide bir vuruyor, bir hırsız gibi gözümdeki aydınlığı alıyordu. Gri perdeyi çektim. Hiç gitmek istemiyordum, ne işim vardı benim o sitede. Yerden dokuz kat yukarı da hem de tek başıma. Ben daha çok tozlu yollarını severim mahallemin, sarımsı, turuncu yaprakların sokakları süslediği zamanı severim. Komşumun pencereden gel çay hazır bağırmasını, çifte kavrulmuş kahvemi yapıp, evin önündeki demir salıncakta içmeyi. Her akşam gün batımını izlemeyi severim. Kuzenim beni çok sever, ikide bir gel derdi. Bense hiç niyet etmezdim, ama bu sefer ikna etmişti. Çünkü peşimi bırakmadı evet diyene kadar.

-Gidecek, kafanı dinleyeceksin.

-Ama ben seni zahmete sokmak istemiyorum!

-Sen orasını düşünme, zaten kimse olmayacak yazlıkta.

-Söyler misin, tek başıma ne yapacağım ben orda?

-Caymak yok, uzun zamandır gel diyorum gelmiyorsun, bu sefer geleceksin.. Anlamıyorum seni zaten. Bu iki göz odada, bu toz toprak, mahallede ne buluyorsun?

-Ben mahallemi, yaşadığım dünyamı seviyorum, burası benim dünyam unutma.

-Caymak yok, bana anlatmaya çalışma.

-Tamam, peki anladım.

Yüzüne baktım dalgalı saçları omuzlarına dökülüyordu. Gözleri kahve kahve bakıyordu gözlerime. Perdeyi tekrar çektim, güneş yerindeydi hala. Dostum çam ağaçları dizilmişler yol kenarına. Ne işim var benim burada? Evde olmak vardı şimdi, kahvemi bardağıma doldurmuş, penceremden seyre dalmışım alemi. Araba gittikçe yol uzuyordu, hiç bitmeyecekmiş gibi. Dostlarım çam ağaçları bırakmışlar benimle yolculuklarını. Şimdi, uçsuz bucaksız boş arazi bize selam veriyordu. Bir ara Akdeniz el salladı uzaktan bize, mavi gömleği ile. Keşke uykuyu yakalasaydım şimdi, birazcık sadece... Bir tren belirdi yanımızda, sanki bizimle yarış halindeydi siyah bedeniyle. Oda bıraktı bizi, ayırdı yolunu. Bense içimdeki çocuğa laf dinletmeye çalışıyordum. Birkaç gün, ne olabilir ki? Gelmek istemiyordum zaten demeliydim. Beni dinler miydi? Onu da bilmiyorum ya. Karşıma dikilirdi her halde, yeter bu kadar içine doldurup döktüğün. Kalk çık dışarı insanların içine karış. İsyan bayrakları açardı bana karşı. Sonunda varmıştık, tıpkı yola çıktığımız gibi güneş karşımdaydı, bir farkla, gözlerini kapatıyor, yarinin kollarında uyumak için acele ediyordu. Sitenin önünde deniz arkasında dostum çam ağaçları.

Deniz uslu uslu minik dalgalarını gezdiriyordu kumların üstünde. Asansöre binip çıktım, burada ne işim var diye düşünüyordum. Ben yüksekten kapalı yerden çekinirim. Yerde olmasını isterim ayaklarımın. Bal rengi koltuklar, baharı andıran çiçekli bir halı vardı yerde. Çantamı bıraktım, terasa yöneldim. O kadar yüksekti ki insanlar küçücük görünüyordu. Demir parmaklıklara tutundum, etrafa bakınmaya başladım. Rüzgâr saçlarımı dağıtıyor, içeriye gir dercesine haykırıyordu bana. Sabah kalktım, zaten uyku bir düşman gibi uğramadı bütün gece. Gelirken kahvaltılık bir şeyler getirmiştim, bir iki lokma atıştırdım. Aşağı indim sahil bomboştu, havada serindi. Kırmızı hırkama sıkıca sarıldım. Sahilde oturdum güneşi selamladık denizle birlikte. Yüz yıllardır dalgaların söylediği şarkıyı dinlemeye başladım. Uslu bir çocuk gibi kumla oynuyordu dalgalar. Deniz gözlü kabuklar topladım kumların arasında. Kim bilir hangi Atlantis'ten çıkıp gelmişlerdi. Bir an bir denizkızı gördüm sanki el sallayan uzaktan. Güneş tepeye kadar gelmişti, sahilden ayrılmak istemiyordum ki. Kumdan kaleler yapmaya başladım, deniz gözlü kabukları dizdim askerler gibi. Resimler çizdim ıslak kumun üstüne, acemi bir ressamın elinden çıkmış gibiydiler. Sahilden ayrılmak istenmiyordum. Kıskandı rüzgâr esti kocaman bir dalgayı getirdi yıktı kalelerimi, sildi bütün çizdiklerimi. Ben sıkılmadım onun şarkısını dinlemekten. Oyalanabildiğim kadar oyalandım sahilde. Ne yapacaktım çıkarsam bomboş eve. Denizi de sıkmamalıyım sohbetimle, dalgalar küsmemeli bana. Biraz yürüdüm, can dostlarım çam ağaçları biraz ilerdeydi. Yürüdüm ayaklarım dur diyene kadar. Onlara da rahatsızlık vermemeliyim ama bu gidişle onlarda küsecek bana. Batıracaklar ayaklarıma deve dikenlerini, dostluğumuzu hiçe sayarak. Bir an izlendiğimi hissettim, etrafa bakındım kimse yoktu. Saatlerce dolaştım

ama yapacak bir şey yok. Sıkılarak eve doğru yürüdüm, geçmişten gelen bir ses sanki arkamda adım adım beni izliyordu.

-Nazlı…….!

Arkama dönüp bakmaya korktum bir an adımlarımı biraz daha hızlandırdım, aynı ses adımı tekrarladı. Arkamı dönmedim, o sarımsı saçları ya da denizin maviliğini çalan o gözleri, görmek istemiyordum. Çünkü sol yanım hala ağrıyor, kan damlıyor gönül gözlerimden daha. Donup kaldım koskoca sahilde, etrafa bakındım kimse yoktu. Geçmişin sisleri arasından çıkıp gelen o sesten başka. O gitmek istemişti, sevdamı yarım bırakmıştı. Kumların üzerine yığılmak üzereydim. Heyecandan, onu fark edemedim herhalde. Bütün cesaretimi topladım, geçmişi tarttım gönül tartımda. Özlemi, gönül bardağımı taşırmış gibiydi. Aniden döndüm etrafta kimse yoktu. Sadece rüzgâr biraz daha şiddetlenmiş, dalgalar kumlara kuvvetlice vuruyordu. 0nlar mıydı, adımı çağıran geçmişin sisleri arasından? Yoksa özlem mi dile gelmiş bana hissettirmeden? İçimdeki O›mu konuşmuştu benimle? Onu da bilmiyorum ya!

HACER HEYBELİ

HASRET

Ucunda mapusluk olmasa,
kurşun sıkardım hasrete.
On yıl katıksız yatar,
gün sayardım vuslata.
Dört bir yanım derya deniz,
Ben kıyılarını dalgaların dövdüğü,
toprakları verimsiz bir ada.
Susamışım sana.
Bilirim sevdiğim geçersizdir sözlerim,
kafa tutamayız yazgıya.
Söz geçiremeyiz özleme.
Her gece aynı semada
Aynı aya, aynı yıldızlar bakar
Hasret şarkıları dinler,
Özlem şiirleri yazar.
Bazen bir damla gözyaşı
Bazen sebepsiz öfke patlaması
Teselli ararız hasrete.
Oysa ki ...
Mümkün olsaydı geçmişe dönmek
Yada yeniden doğmak
Yada yada;
Gökyüzünde çoban yıldızları ile yaşamak,
İncir ağaçları gibi çiçek açmadan meyve verir,
Kardelen çiçekleri gibi kafa tutardık kara kışa.
Ufacık bir umut olsa,
Bilirim sevdiğim
Yağmurlar yağdırırsın
Çorak topraklara.

AYSEL MENTEŞ

HER ÇARŞAMBA, SAAT DÖRTTE

-Saat kaç?

-Dörde çeyrek var.

Tam yirmi beş saattir uyumamıştı. Arabanın ön koltuğunda oturmuş yalnızca yıldızları seyretmişti gece boyunca. Yolculuklar onu bedenen yorardı. Ne zaman arabayla yollara atılsa uyuyamazdı, gözleri yanından geçtikleri her şeyi kaydeden bir kameraymışçasına incelerdi etrafı, asla kapanmazdı. Yine de her seferinde çıkardı yolculuklara. Ruhu sürekli hareket etmek istiyordu, durduğu hiçbir yere ait hissedemiyordu kendini. Yollar onun arkadaşı olmuştu artık, bir şehirde birkaç günden uzun kalınca onlara ihanet ettiğini hissediyordu. Rüzgâr, ona kırgın arkadaşlarından hıçkırıklar taşıyordu, saçlarını yolların gözyaşlarıyla okşuyordu ve o da ertesi gün kendini arabada buluveriyordu.

Arabayı kendisi kullanmazdı. İki yıl önce tanıştığı ve iki yıldır ona tatlı bir melodi fısıldayan sevgilisi sürerdi genelde. Ege (sevgilisinin adı buydu) çılgın ruhlu birisiydi. İlk başta alışamamıştı ritmine kadın, ona fazla hızlı geliyordu bu şarkı. Ama sonra, o çılgın adam en sevdiği şarkı oluvermişti ve hiçbir şarkı ona maviyi bu kadar yoğun hissettirememişti.

Ege fizik mühendisliğinden mezun olmuştu. Bilime âşıktı fakat kendi mesleğini aşkıyla arasında bir engel olarak görüyordu. En sonunda isyan etmiş, çalışmamıştı hiçbir yerde. Kendini yollara atarak aile mirasıyla idare eden biri olmuştu. Tuhaf bir şekilde varlıklıydı, onu gören kimsenin tahmin edemeyeceği kadar. Ege ile bir festivalde tanışmışlardı. O zamanlar uzundu kadının saçları, kızıldı ve denizlere özenircesine hırçındı dalgaları. Fotoğrafçı olarak girmişti festival alanına. Etrafı çevreleyen kudretli ağaçların ezgisi onu büyülemiş, makinesini esir almıştı. Sonrasında, rüzgârın davetini kıramayıp gölgelerde gezerken görmüştü Ege'yi. Bir ağacın altına oturmuş, elindeki kitap başka yerlere bakmasını yasaklamışçasına odaklanmıştı sayfalara. Uzay-zaman ilişkisiyle ilgili bir kitap olduğunu tahmin etmişti kadın uzaktan gördüğü kelimelere bakarak. Belki gökyüzünün canı sıkılmıştı, belki de ilahi bir güç tesadüfen oraya inivermişti, bilmiyordu, ama o an Ege'nin çevresi sadece masallarda olduğuna inandığı ışık huzmeleriyle kaplanmıştı. Ona oracıkta âşık olmuştu kadın. Rüzgârdan cesaret istercesine durmuş, havaya bakınmaya başlamıştı sonra. Onunla konuşmak istiyordu ama nedensizce zincirlenmişti toprağa ayakları. Sessizce iç çekmişti rüzgârın onu kurtaramayacağını anladığında. Neyse ki başka bir kurtarıcı koşmuştu yardımına. Ege onu fark etmişti. -Fotoğraf mı çekecektin? diye sormuştu tok sesiyle. Bir an afallamıştı kadın, ne diyeceğini bilememişti ama sonra kafasını sallamıştı usulca:

-Işık huzmeleri çok güzel görünüyor.

Ege gülmüştü. Ancak o zaman fark etmişti etrafındaki muhteşem görüntüyü.

-Vay canına.. demişti kadına,

-Bunca zamandır burada oturuyorum ve fark etmemişim bile.

Kadının zincirleri çözülmüştü, adımları istemsizce yönelmişti adama:

-Mitolojik bir orman gibi burası, bir büyü var havada.

Kadın fotoğraf makinesini kucağına alıp oturmuştu adamın yanına. Birkaç dakika sessizce etrafı izlemişlerdi. Kadın o an sonsuza kadar orada kalmak istemişti; bir rüzgâr olup hep oraya esmek.

-Bu arada, benim adım Ege.

Araba ani bir frenle durduğunda az kalsın başını cama vuruyordu. Endişeyle Ege'ye baktı;

-Bir sorun mu var? dedi daldığı anıdan sıyrılmaya çalışarak. Ege koyu kahve gözlerini ona çevirdiğinde anladı kadın.

-Saat dört olmuş.

Arabadan indiler. Yol, onlardan başka kimseyi kabul etmeyecek kadar küskündü etrafa. Sessiz, soğuk hava eşlikçileriydi bugün. Hava ağaçların sohbetleri ve böcek şarkılarıyla doluydu; doğa onlarla konuşuyordu.

Her çarşamba yaptıkları gibi önce saç tokasını çıkardı kadın. Ege ayakkabılarını çıkarırken izledi onu usulca. Tamamen çıplak kalana kadar soyunmaya devam ettiler. Bu, onların totemiydi. Her Çarşamba, gökyüzünün onlara bir adım daha yaklaştığına inanırlardı. Ege'nin düşüncesiydi bu, zaman daha hızlı akıyordu çarşambaları. Okuduğu kitaplardan birinde yazıyordu bu, Ege'yi çok etkilemişti.

Her çarşamba, gökyüzüne biraz daha ait olabilmek ve zamanın akışını hissedebilmek için kendilerini şehirden uzak bir ormana, çıplak bir şekilde atarlardı. Tam bir saat, el ele orada uzanır ve bulutlara bakarlardı. Bazen kadın bir şarkı mırıldanırdı, bazen sohbet ederlerdi, bazense başrolü doğaya bırakırlardı. Saat tam dörtte, kış hariç, bir nevi arınırlardı. Kadının en huzurlu saatiydi dört, havanın en cana yakın olduğu zamandı. Ege'nin elinin sıcaklığını hissettiğinde gözlerini kapadı. Bugün başrol yine doğanındı, sessizce toprağa uzandılar.

Gözünün önünden Ege'yle yaşadıklarını geçirdi tek tek. İlişkilerinin başlarını, sevişmelerini, alkol ve uyuşturucu denemelerini, Ege'nin onu ilk incittiği zamanı… Her şey öyle hızlı yaşanmıştı ki hayatında, kadın zamana yalvarmak istedi:

-Çarşambalar senin olsun, perşembeleri bize bırak.

İlk kavgalarında kesmişti saçlarını. Omuz hizasında, belki biraz daha kısa. O hissi fotoğraflamak istemişti, kendini kadraja bırakmak ve hiç unutmayacağı bir ana dönüştürmek.

Ama bunun için, o ana özel bir simge lazımdı ona ve o bu simgenin saçlarından başka bir şey olamayacağına karar vermişti. Daha sonra da siyaha boyamıştı saçlarını, Ege'yle bir sonraki buluşmalarına bambaşka biri olarak gittiğini yansıtabilmek için seçmişti o rengi.

Kadın, hayatının her anını ölümsüz kılmak istiyordu. Yaşamak, savaşmak ve sonsuza kadar genç kalmak… Fotoğraf kareleri onun her şeyiyle doluydu, zamanı durdurabildiği tek yerdi kamerası.

Gözlerinin ağırlaştığını fark ettiğinde kıpırdamadı yerinden. Uyku onu içine çekiyordu fakat itirazı yoktu kadının. Derin bir nefes aldı ve zamanı durdurdu. Rüyalarında istediği her şeyi yapabiliyordu. Uçmak, ünlü bir müzisyen olmak ya da Heath Ledger'ı canlandırıp onunla yemeğe çıkmak gibi. Ama o, zamanı durdurmayı seviyordu. Festival alanına dönüp oradan hiç ayrılmamayı istiyordu hep, bu yüzden ışık huzmeleri artık arkadaşı olmuştu. Bazense, hiç uyanmamayı diliyordu. Rüyalarında sonsuza kadar var olabilirdi. Asla yaşlanmazdı ve zamanın çarşambaları hiç hızlı geçmezdi. Belki olmak istediği her şeyi her gün olabilirdi. Ama uyanıyordu. Ve zaman Çarşamba dinlemeden akıyordu.

-Uyan canım, bir saati çoktan geçti.

Ege'nin ıslak sesiyle gözlerini araladı. Kalkıp üzerlerini giyindiklerinde doğa sessizleşmişti. Saç tokasını yerden aldı ve Ege'yi bekledi.

Ege'nin gövdesi uzundu. Saçları kıvırcık ve kumraldı, balın en lezzetli damlasının tadı vardı saç tellerinde. Usulca ona yaklaştı ve öptü. Ayrıldıklarında Ege'nin dudakları kırmızılaşmıştı. Birbirlerine gülümsediler ve arabaya bindiler.

Başka bir çarşambada, başka bir yerde gökyüzü onlara yaklaşana kadar uyudu kadın. Uyudu ve sonsuz bir rüzgar olup hep festival alanına esti.

EKİN SU YİĞİT

HASRET PERONLARI

Bütün peronları dağ gibi büyütürsün içinde.
Kavuşmaların, vedaların buluştuğu yerde.
Kimileri umutla bakar camlara
Kimileri de umutsuzca el sallar.
Beklediğini görürsün camda.
Yüreğin bayram eder sevinçle.
Ya gidense yüreğin?
Ya acıyorsa için?
Bir ince sızılı türküdür dilinde.
Bütün peronlara hasret yazar.
Bütün şehirler, sen oluverir.
Bütün sözcüklerden, şiirler dile gelir.
Öyle dalar gidersin işte.
Bir kafede, çay bir elinde...
Kalemin bir elinde.
Düşünü kurduğun gurbetlerde.

NURSEV ESER YILDIRIM

ŞİZOFRENİST DÜŞLER

CİHANGİR ASLAN

Duygusal yansımalar…

Seçilmişliğin yaşattıkları, hissettirdikleri zaman zaman yıpratıcı, zaman zaman da hayata bakış açısını belirleyici bir unsur olmuştu…

Ne ölüme yakarış, ne de kaçış, hiçbir şeyi değiştirmemişti içindeki saflıktan… Artık kendinde değil bambaşka bir âlemdeydi. Karşısındakinin düşüncelerini okuyor, herkesle ayrı ayrı sohbet ederek içlerindeki saflığa dokunuyordu. Kaç zamandır uykusuzdu. Farkında olmadan bilinçaltının derinliklerinden seslenmeye başlamıştı.Tam düşüyordu ki bir ses duydu."Hastaneye gitmek ister misin?" diye. Hafifçe kafasını salladı, tamam diyebildi.Ambulans gelmişti. Ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Ambulanstaki görevliler sanki buğulu bir camın ardındaydılar. Her yer viran olmuştu. Beyninde depremler oluyordu. Sevdiği bir arkadaşı ile hastaneye vardıklarında az kalsın çok geç olacaktı. Neyse ki zamanında gelmişti. Bir sürü tetkik vb. uygulamalardan sonra kaç zaman yattığını bilmeden gözünü açtığında kolunu kaldıramadığını fark etti bağlanmıştı. Tersten gömleği giydirmişlerdi. Bağırmak istedi sesi çıkmadı. Ayakları da bağlıydı.

Sadece güzel bir dünya istemişti. Kimseyi kırmamış, kimseye küsmemişti. Karşılıksız sevmenin karşılığı mıydı yoksa farkında olmadan birini mi incitmişti. O kadar karışık geliyordu ki aklı hangi bilincin ürünüydü bilemiyordu. Tekrar gözlerini kapatıp uykuya daldı.

Kaç zaman geçti bilmiyordu. Gözünü açtı etrafa baktı. Elleri kolları bağlı değildi. Yanında bir arkadaş yatıyordu. Ona kendi dilinde merhaba dedi. Açıkçası dilin bir önemi yoktu. Gözleri ile bakışarak anlaşabiliyorlardı. Kolunda bir acı hissetti. Ayağa kalkmıştı ve kolundaki serum iğnesi yerinden çıkmıştı. Biraz duraklamış çevreyi algılamaya çalışıyordu. Hasta bakıcılar, hemşireler, hastalar sanki her birini bir yerden tanıyor gibiydi. Kimisine sarıldı, kimisiyle tokalaştı. Ne olduğunu anlayamadan seçilmişliğin ötesinde seçen gibi olmuştu. Hisleri o kadar kuvvetliydi ki kendini ilah zannediyordu.

Önce gözlerini kapattı. Nereden başlamalıydı, düşünürken elini kalbinin üzerine koydu. Evet dedi. Önce vicdanlardan başlanmalıydı. İnsanoğlunun kilit noktası vicdanıydı.

ŞİZOFRENİST DÜŞLER

CİHANGİR ASLAN

Vicdan aynı beyin gibi gizemliydi. Herkeste bulunur ama herkeste ortaya çıkmazdı. Özellikle körelmiş kapkara yüreklerde bulunması açığa çıkması zor idi. Ahh dedi ah sizi vicdansızlar şimdi sizin beyniniz de arızalıdır dedi. Körelmiş bir vicdanı aydınlığa çıkarmak için gözpınarlarından bir damla suyu serpiştirmek gerekiyordu tam da yüreğin üzerine. Off ne diyorum ben dedi. Bir tarafta hissettiği müthiş bir güç diğer tarafta aldığı depresanlar . Ne insan olabiliyor, ne de ilah olabiliyordu.

Madem seçilmişti burada ne işi vardı. Basbayağı hastanedeydi. Hayal kırıklığına uğramıştı. Koşar adımlarla yürümeye başladı. Sigara içmek istedi. Masadaki sigaradan aldı bir tane. Tam yakacaktı ki yediği tokat onu kendisine getirdi. Ona vuran yaşlı bir amcaydı bir şey diyemedi. Neticesinde sigarayı almıştı, derin bir nefes alıp sadece gülümsedi.

Aklının git gellerine bir şey yapamıyordu. İzleniyor, takip ediliyordu. Kesin seçilmişti başka türlüsü olamazdı. Ülkesinin arka sokaklarında büyümüş, gazetecilik ile uğraşmış ardından sürgünler vs derken hiç tanımadığı bir yerde yarı hasta yarı baygın bir haldeydi. Onu seçenler görünen ve görünmeyen olanlardı. Duyulmayanı duyuyor, görünmeyeni görüyordu. İşin ilginci onun gibi olanlarda onun gördüklerini görebiliyorlardı.O kadar çok inanmıştı ki olanlara FREUD çıkıp gelse aksini ispat edemezdi.

eskici

HASAN HÜSEYİN KORKMAZGİL

BİR ÖRNEK İNSAN PORTRESİ

Demek hiç aç kalmadın sen öyle mi?
Açıkta kalmadın ha?
Kirinden gömleğinin
Dirseğinin yamasından
Eziklik duymadın ha?
Bravo be
Aşkolsun şu adama vallahi!

Demek hiç sövmediler anana avradına.
Hiç kimseye sövmedin ha?
Bir gececik olsun çekip kafayı
Şakır şakır oynamadın
Hıçkırarak ağlamadın öyle mi?
Bravo be
Aşkolsun şu adama vallahi!

Demek yalnızlıktan böğürmedin hiç
Akrep sokmuş gibi sıçramadın geceleri ha?
Hiç sevmedin öyle mi
Kendini öldürmeyi çekip gitmeyi
Büyük işler becermeyi düşünmedin ha?
Bravo be
Aşkolsun şu adama vallahi!

Demek bu musluklar hep bu ellerde
Bu düzen bu dünya bu gidiş
Sen hep böyle mutlu kişi örnek vatandaş
Giden ağam gelen paşam, öyle mi?
Bin yaşasın seni sokmayan yılan
Sen mi kaldın düzeltecek, öyle mi?
Haksızlığa uğramadın, taşlanmadın ha?
Ne Şam'ın şekeri, ha
Ne arabın yüzü, ha
Yaşadın da bunca yıl şu bataklıkta
Gül sandın bu kokuyu öyle mi?
Hadi be hırbo sen de
Adam mısın sen de be!

HASAN HÜSEYİN KORKMAZGİL

GÖKTEN YILDIZ DÜŞSE

Öldürdük sevmeleri
Acımasız bir yalnızlıkta.
Sonrası mahçup
Sonrası mağlup adamlar,
Yüreğini aklına saran kadınlar,
Bir daha güvenmeyecek
En çok yalnızlıklarını sevecekler.
Gökten yıldız düşse
Aşkları öldü bilecekler.
O kadınlar ki
Hiç tükenmeyecek
Biteviye mutlulukları
Yalanları
Mahkûm edecekler
Onlar ki
"denizde balık, gökte kuş" olup
katmerleşecekler.
Onlar ki yine de
Nefretten çok sevgiyi dillendirecekler.

SULTAN KARATAŞ

SULTAN KARATAŞ
ALEV MERSİN

ŞEHRİMSİN

Şiirin tek
Ve terk edilmiş şehrinden yükseliyor sesin.
Çıra gibi yangın,
Kül gibi savruk,
Duman gibi gri..
"ŞEHRİMSİN!"

Bu bir serzeniş ve deprem,
Gerçeğimi yıkıyor, yankın;
Kurşun ve kör, gecenin göğsünü deliyor.

Piçliği tescilli günler doğuyor karanlık,
Gahişe ellerinde zamanın!
Kadeh kadeh çürütürken avuçlarında
yaşamı,
Tanıktır bir ayyaş buna.
"ŞERRİMSİN!" diyor.
Üzüm bağı kayması değil;
Aşkın ölümcül tadı damarlarında.

"ŞEHRİMSİN!"
Bulutlar içinde bir şehir,
Kirpiklerinin gölgesinden geçiyor,
Yüreğinin yasına yaslıyor küllerini,
Günlerin pasından siliyor izlerini.

Gülüşün martı ve martılara karışır akşam
üstleri,
Suların mavi yüzüne söyler türkülerini ,
Dalga dalga en uzak ülkelere ve titrek..
Bu bir kıyım ve ardından gelen kıyamdır.
"ŞEHRİMSİN!"
Toprağımda büyüyen!

ALEV MERSİN

UNUTULMAYANLAR

YAMAN OKAY

Ustayı saygı ile anıyoruz. 19 şubat 1993
Meral Okay'ın eşi Yaman Okay için kullandığı bir cümle vardır unutulmayan ve aşkı anlatan;
"Aşk bir sızma halidir. Aşk kendinden vazgeçme halidir, kendi benliğini ezmeden 'biz' olabilme hâlidir. İnsan egosu denetlenmesi en güç olan şeydir. Bunu ancak aşk becerebilir, sadece aşk ile üstünden atlayabilirsiniz."

BARIŞ MANÇO

(1 subat 1999) Çocukluğumuzun güzel anılarından biridir Barış Manço. Arkadaşım Eşek, Kol Düğmeleri, Dönence gibi unutulmaz müzikleri ve 7'den 77'ye adlı programı anılarımızda hala taze yerini koruyor. İyi ki bu dünyadan bir Barış geçti. Anısına saygıyla.

CEM KARACA

"Sevda kuşun kanadında, ürkütürsen tutamazsın" der Cem Karaca... 8 şubat 2004 yılında uğurladığımız ustayı saygıyla anıyoruz.

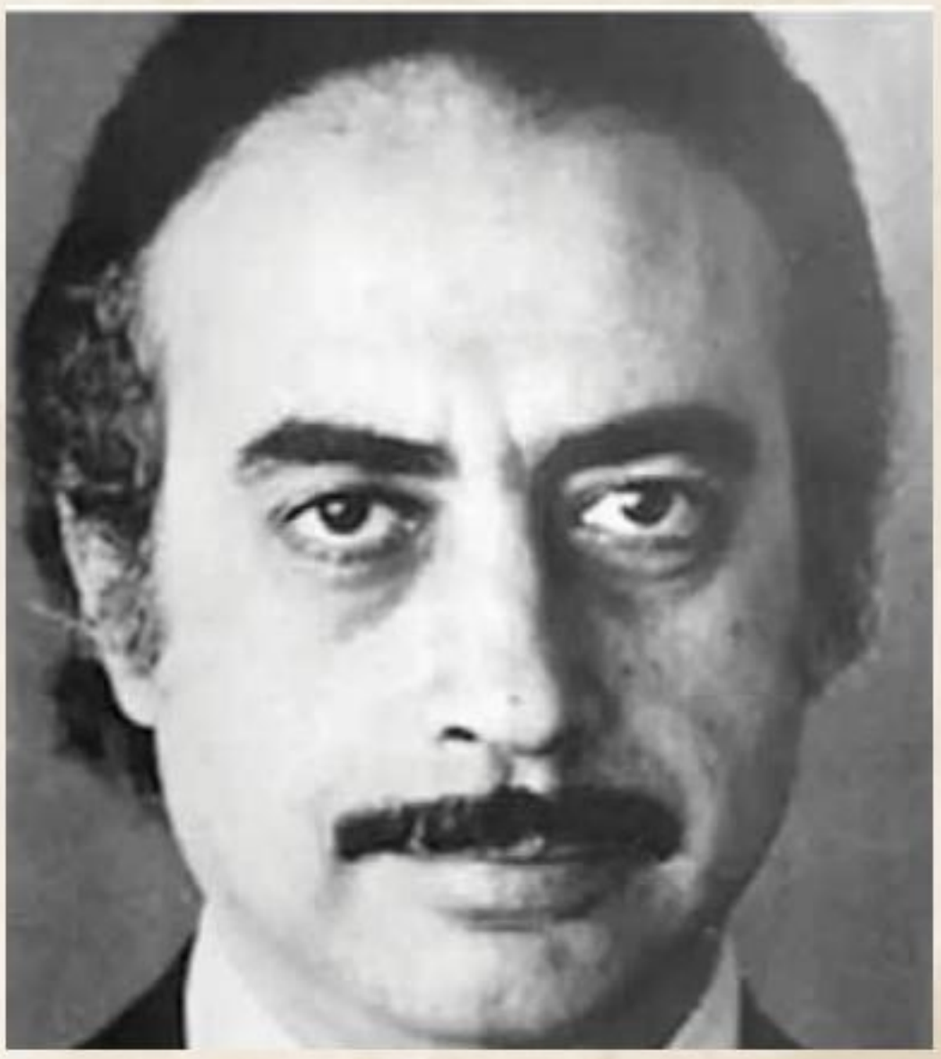

ABDİ İPEKÇİ

Milliyet gazetesi genel yayın yönetmeni Abdi İpekçi 1 şubat 1979 uğradığı suikast sonucu hayatını yitirdi. Barışın düşünce özgürlüğünün ve bağımsızlığın savunucusu Abdi Ipekçi'yi saygıyla anıyoruz.

UNUTULMAYANLAR

Her varoluş kendisiyle birlikte ölümü getirmiyor mu?" diyor Yaşamın Ucuna Yolculuk kitabının yazarı Tezer Özlü. Yani her başlangıcın bir bitişi olduğu gibi.
18 şubat 1986 da ölümü kucakladı Tezer Özlü ve yaşamı boyunca varolan dayatılan tüm otoriteleri reddetti. Yaşamında yazıların da var olan intihar söylemleri değil kanser illeti başlangıcın sonu olmuştu. Tezer Özlü Türk Edebiyatının önemli yazarlarından biridir. Eserlerinden biri olan ''Yaşamın Ucuna Yolculuk" ta göreceğiniz gibi yazarın izleği yaşam ve ölüm üzerinedir.
"Tren raylarını severim. Bağımsızlığı, gidebilmeyi, kalmak zorunda olmamayı, uymak zorunda olmamayı anımsatır. Tren rayları bir tür bağımsızlıktır benim için."(Yaşamın Ucuna Yolculuk sayfa19)

"Ölüm düşüncesi izliyor beni. Gece gündüz kendimi öldürmeyi düşünüyorum. Bunun belli bir nedeni yok. Yaşansa da olur, yaşanmasa da. Bir kaygı yalnız. Beni, kendimi öldürmeyi denemeye iten bir kaygı." (Çocukluğun Soğuk Geceleri sayfa 12)

"Yabancısı olmadığım bir tek olgu var. O da kendi varoluşum. Belki tek mutluluğum bu. Tek bağlantım. Kendimi kavrayamazsam, tüm varoluşum yitmiş demektir." (Yaşamın Ucuna Yolculuk sayfa 60)
"Onu sevmeyi bir tutku haline dönüştürüyorum. Bu sevgide tüm sevgilerim, sevebilme gücüm var. Gelecekteki sevgileri de yaşar gibiyim. Geçmiştekileri de." (Çocukluğun Soğuk Geceleri sayfa 60)
Türk Edebiyatı'nın lirik gamlı ve hüzünlü kalemi Tezer Özlü kendine ait bir hayatın peşinden gitmeyi göze alan sayılı insanlardan biridir.

TEZER ÖZLÜ
18 şubat 1986

Ölmek istedim, dirilttiniz.
Yazı yazmak istedim, aç kalırsın, dediniz.
Aç kalmayı denedim, serum verdiniz.
Delirdim, kafama elektrik verdiniz...."
Anısına saygıyla.

AYIN KİTABI
HAYVAN ÇİFTLİĞİ / GEORGE ORWEL

Asıl adı Eric Arthur Blair olan İngiliz yazar George Orwell'ın siyasi hiciv tarzındaki kısa öyküsü Hayvan Çiftliği 1945 yılında yayımlanmıştır.

Hikaye büyük bir çiftlikte acımasızca kötü şartlarda çalıştırılan hayvanların bu duruma karşı bir araya gelip yaşlı domuz Koca Reis'in etrafında toplanmalarıyla başlar. Koca Reis bir zaman sonra ölür . Çiftlik sahibinin hayvanlara karşı olan baskıcı tavrı şiddetini günden güne arttırıyordu, bu durum çiftlikteki hayvanlarda kopacak ayaklanmanın fitilini ateşler. Hayvanların örgütlü bir şekilde çiftlik sahibine karşı başlattıkları ayaklanama sonucu çiftlik sahibi ve yanında çalışanlar çiftlikten kovulur.

Koca Reis'e göre hayvanların en büyük düşmanlarının insanoğlu olduğunu her seferinde vurgular. Düşman karşı başarıyı 7 emir altında öğütler.

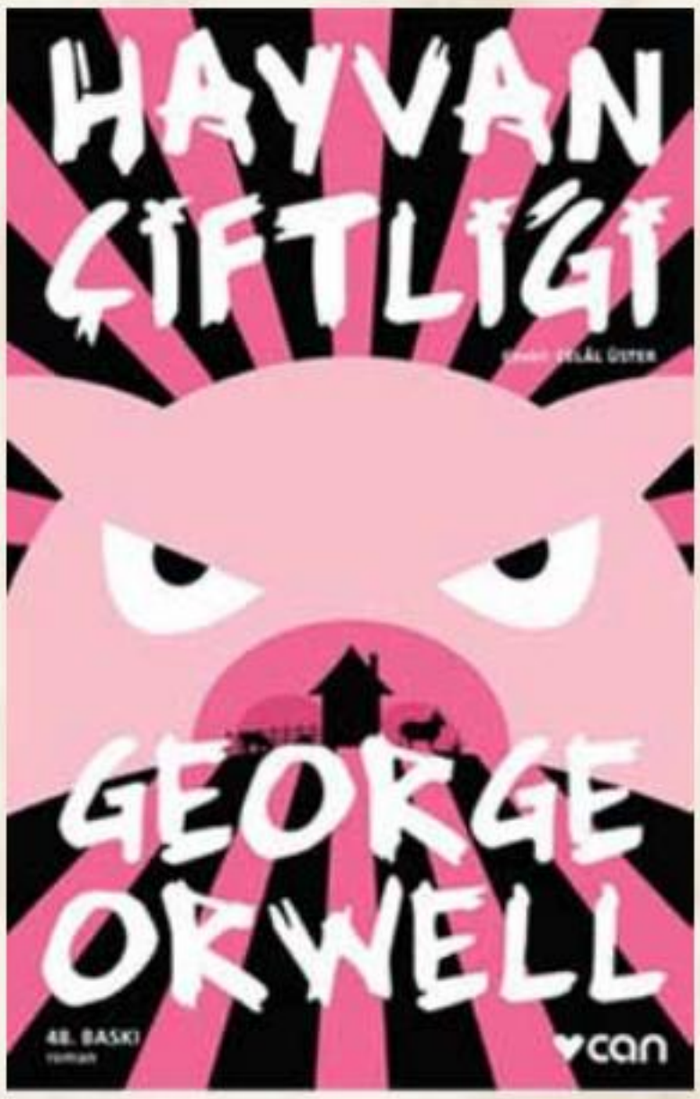

7 emire göre
1. İki ayak üzerinde yürüyen herkesi düşman bileceksin.
2. Dört ayak üstünde yürüyen ya da kanatları olan herkesi dost bileceksin.
3. Hiçbir hayvan giysi giymeyecek.
4. Hiçbir hayvan yatakta yatmayacak.
5. Hiçbir hayvan içki etmeyecek.
6. Hiçbir hayvan başka bir hayvanı öldürmeyecek.
7. Bütün hayvanlar eşittir, şeklindedir.

Çiftlikte yönetim hayvanların eline geçmiştir ve söz sahibi iki kişi Napoleon ve Snowball'dır. Ancak kendi aralarındaki fikir ayrılıkları baş göstermekte Napoleon'un Snowball'ı çiftlikten kovması ve tek başına iktidar olması hayvanlar üzerinde yeni baskıların başlangıcı olmuştur. Eşitlikçi yapı artık etkisiz kalmış Napoleon daha dikdatör olmuş diğer iktidar sahiplerinden ve diğer yönetim biçimlerinden farkları kalmamıştır.

Hayvan Çiftliği, bize pek de yabancı olmayan bir topluluğu çarpıcı bir şekilde anlatıyor. Kullanılan dilin sadeliği sayesinde her kesimden kişilerin rahatlıkla okuyabileceği bir eserdir.

Özgün Adı :
Animal Farm
CAN YAYINLARI
Çevirmen: Celâl Üster
Dizi: Dünya Edebiyatı
Tür: Roman
Sayfa Sayısı: 152
Baskı Bilgileri:
1. Baskı: 2001, 52. Baskı: Ekim 2017

ÜNSAL AKTAŞ

Fadime Ana ve Metin`e..

“Bir ana bir oğul..
Bir yürek bir ölüm
Bir öfke, bir gözyaşı
Ne ilktiniz
Ne de son..
Ama sonları oldunuz..”

Hangi şiir
Hangi ezgi
Hangi yürek
Susabilir ki
Bir ananın feryadına..

Hangi bacı
Hangi kardeş
Hangi can
Dayanabilir ki
Bir yürek acısına..

Sen anaydın oğlunu doğuran
Sen anaydın oğluyla yeniden
doğan..
Yüreğin cennet
Yüreğin kirpiklerin ucunda..

Ve yürek yanar, dil söyler
Sessiz bir çığlık olur, büyür
öfke
Oğul oğul diye..
Sesine ses katar yürekler
Ses olur doğar oğul
Söz olur büyür öfke..
Meydan, meydan çoğalırsın

Ve sen anaydın oğul oldun
Sen anaydın yoldaş oldun..
Sen Metin ol anacım
Bizler birer Metin`iz çünkü..

İSMAİL ŞİMŞEK

KIRMIZILI ADAMLAR...

MELİH ÜSTKANAT

Sanırım 1998 yılının bahar zamanıydı.

Güneş kıştan çıkmış, sırtımızı yeni yeni ısıtmaya başlamıştı. Bende, Radyo Egedeki programımdan çıkmış, çok sevdiğim bahar havasının tadını çıkararak aylak aylak yürüyordum.

Büyük Efes otelinin arka cephesindeki dev palmiyeleri çok severim. İçimden "hadi sevgi yoluna yürü bakalım" dedim.

Karaca oteli yakasından sevgi yoluna girdim.

Oradaki kitap sergilerinde her türlü kitabı bulabilirsiniz. Hatta, kitapları karışırırken satıcı size sıcak bir bardak çay bile ikram edebilir.

Bir sağ, bir sol...

O tezgah senin bu tezgah benim yürüyorum.

Omuzum her zaman ki gibi kalabalık.

Fotoğraf makinem, bilgisayar çantam...

Aklımda uçuşan kelimeler, cümleler...

Bir ara kendimi onları seyrederken yakaladım.

Teeeee o günden, bu yazıyı yazdığım zamana değin onları asla ayıramadım. Tıpkının aynısı veya aynısının tıpkısı kadar ikizdiler...

Şimdi hangisiydi hatırlayamadım ama galiba Hasan olsa gerek...

Aman allahım, hani biri daha konuşkan, diğeri daha içine kapanık desem asla oturmaz.

Kardeş muhabbet kuşları gibi, birinin sustuğu yerde diğeri nerede susacağını bilirmiş gibi sözü alıyordu.

ilk merhabada ne kadar konuştuğumuzu hatırlamasam da zaman su gibi akmış, hatta gün akşamüzerine doğru evrilmişti bile...

O günden sonra haftada iki, üç gün mutlaka yanlarına gider olmuştum. Günlük sohbet gıdasının ara istayonu... desem yok yok olmaz muhteşem büfesi olmuşlardı.

Öyle, Bodrum, Marmaris gibi entel dantel takımının takıldığı gösteri sahnesinin olmazsa olmaz sokak ressamlarından değillerdi...

Onlarla konuşurken Meydan Larosse karıştırıyormuş gibi hissedersiniz.

Rus klasikleri veya ana akım Türk edebiyatı, Che Guevara hikayeleri...

Şaka maka aradan iki yıl geçmişti. Ben radyo haberciliğinden televizyon haber yorumculuğuna terfi etmiş, HaberEkspreste makale yazar olmuştum.

Ege TV'da her sabah haber yorumu yaptığım konuklarla sohbetler ettiğim çok sıcak geçen canlı program yapıyordum.

Bir akşamüzeri; "çocuklar televizyonda benim konuklarım olursanız çok sevinirim" deyiverdim.

İkisinin de gözleri parlamıştı.

İlk defa böyle bir davet alıyorlardı...

İlk davet alan başkalarında olduğu gibi "aaa yapabilirmiyiz acaba, biz bu akşam traş olalım...." vs demediler.

"Saat kaçta nerede olacağız?" diye sordular.

Televizyon binası zaten onların yakınındaydı, saati konuştuk vedalaştık.

KIRMIZILI ADAMLAR...

MELİH ÜSTKANAT

Ertesi sabah üzerlerinde parkaları, sanki anneleri bir örnek giydirmiş gibi geldiler...

Yönetmene "bugün konuk süresini uzun tutalım." dedim.

"Tamam abi" dedi.

Aman allahım, o ne rahatlık, o ne kendinden emin duruş...

Reklam arasını zor verdik.

Bilmediğim daha ne hikayeleri varmış...

Meğer onlar gezi olaylarındaki KIRMIZILI KADIN'ın erkek haliymiş...

Yıllarca soğuk, sıcak demeden, en önemlisi kula minnet etmeden sokak ressamlığı yaptılar.

Yaptıkları portrelerin sayısını dahi hatırlamıyorlardı...

Çok ünlü olduklarının farkına bile varmadan, onurla, şerefle yaşadılar.

Antalyaya göçtükten sonra Hüseyin facebokta bulmuş aradı...

"Hasan'ı kaybettik" dedi.

Asırlar kadar uzun süren sessizliği burnumu çekişimin sesi bozmuştu.

"Ağlama!" dedi.

"Yok, yok ağlamıyorum» diye cevap verdim.

"Sen ne yapıyorsun?"

"Hiiç bende huzurevine yerleştim.

Hasan'dan sonra birşey yapmak içimden gelmedi" dedi.

"keyfin yerindemi?"

"Eksildim, ama iyiyim... Biz hep beraber gideriz diye konuşmuştuk. Olmadı" dedi.

Biraz daha konuştuk. Yine ararım dedim.

Zaman içinde bir kaç kez konuştuk. Her konuşmamızda çok seviniyordu...

Geçen de onun da Hasanı daha fazla bekletmeye dayanamadığını öğrendim.

Sevgi yolu kırmızılı adamlarsız kalmış...

İçimden iri bir gönül parçası koptu, başımdan aşağı yuvarlandı...

Nereye gitti?

Bilmiyorum!

MELİH ÜSTKANAT

Orijinal gavur İzmirli gazeteci

11.01.2018 / Finike

YAŞAR KEMAL

SÜHEYLA GÜNEY AVCI

"İnsan evrende gövdesi kadar değil yüreği kadar yer tutar" diyen usta yazar Yaşar Kemal ömrü boyunca savaş düşmanı biri olmuştur.

Türk Edebiyatının vazgeçilmezi Yaşar Kemal 1923 yılında Van'ın Muradiye'sinde bir Türkmen köyünde, kürt bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Henüz beş yaşında kan davası yüzünden babasının öldürülmesine tanık oldu. Daha sonra bir kaza sonucu bir gözünü kaybetti. Bütün bu olumsuz başlangıçlar Kemal Gökçeli'yi hayata küstürmedi.

Kemal Gökçeli'nin edebiyat ile tanışması, Anadolu'yu köy köy kasaba kasaba dolaşması, her türküyü, her ağıdı toplaması kaydetmesi sonucunda Anadolu kültürünü 'Ağıtlar ' adıyla 1943 yılında bastırarak olmuştur.

İnce Memed romanını okumayan edebiyatı anlamaz derler. İlk romanı olan İnce Memed Yaşar Kemal'in baş yapıtı olarak değerlendirilen bu eser, Çukurova köylüsünün ağalığa karşı mücadelesini anlatır. 1953-1954'te Cumhuriyet gazetesinde tefrika edilmiş; 1955'te Çağlayan Yayınları tarafından iki cilt olarak kitap halinde basılmıştır. İnce Memed'in konusu, Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında geçer. Anadolu halkının geri kalmışlığı, cahil bırakılmışlığı, köy hayatının sefaleti ve ağaların tüm yöreye tamamen hakim olması üzerine bu duruma karşı bir isyan öyküsüdür.

Edebiyatımıza katkılarının ötesinde Yaşar Kemal 2012 yılında cezaevlerinde açlık grevinde ki insanlar için de mücadele vermiş; "Bir insanın açlıktan ölümünü izlemek acıların en büyüğüdür. Bu, insanlığa hiç bir zaman yakışmaz. Bugün insanların ölüm pahasına talep ettikleri demokrasiler de, insan haklarının içindedir. Çözümü mümkünken, ölümler engellenmezse vebali iktidarın, muhalefetin, medyanın ve hepimizin olacaktır. Barış, bu ülkede herkesin özlemi ve hakkıdır. Barışın önüne yeni engeller konulmasına karşı çıkmak, barışın önünü açmak, hepimizin işi olmalıdır. Bunun için içtenlikle uğraşan herkese şükran duyarım." sözleri duygularını ve mücadelesini dile getirmiştir.

"Şu insanlar şu dünyada var oldukça herşeye akıl erdirecekler, kartalın uçuşuna, karıncanın yuvasına, ayın, günün doğusuna batışına, ölüme, kalıma, herşeye akıl sır erdirecekler. Tek insanoğluna güçleri yetmeyecek. Onun sırrına ulaşamayacaklar."

Yaşar Kemal, bir mesajında "Benim kitaplarımı okuyan katil olamasın, savaş düşmanı olsun." derken, sözlerini "Yaşam umutsuzluktan umut üretmektir. İnsan umutsuzluktan umut üreterek bugüne kadar gelmiştir" diye bitirmişti. Umut dolu bir

insandı büyük usta ve umutlarını kaybetmemeyi babasını ve tek gözünü kaybetmesine rağmen öğrenmişti. Hayatımıza dokunarak, insanlığa dokunarak geçti bu dünyadan.

Siyasi hayatı ve mücadelesi edebiyata ve sanata katkıları barışa olan tutkusu Yaşar Kemal'in savaş düşmanlığı gelecek yüzyıllarda bile umut olarak yerini bulacaktır. 28 subat 2015 yılında ölümsüzleşen büyük ustanın barışa dair şu sözü hafızalarda yer etmiştir:

"Dağlar, insanlar ve hatta ölüm bile yorulduysa, şimdi en güzel şiir, barıştır"

SÜHEYLA GÜNEY AVCI

Dünyanın ucunda bir gül açılmış
Efil efil esen yele merhaba.
Karanlığın sonu bir ulu şafak
Sarp kayadan geçen yola merhaba.

Gün be gün yüreğim ulu yalımda
Engel tuzak kurmuş bekler yolumda
Zulümlerde işkencede ölümde
Bükülmeyen güce kola merhaba.

Acıda kahırda çekmiş geliyor
Güneşten boşanmış kopmuş geliyor
Bir ışık selidir sökmüş geliyor
Nazım usta coşkun sele merhaba.

Alınacak Anadolu'nun öcü
Yerde kalmıyacak çekilen acı
Açıldı geliyor şafağın ucu
Şu doğdu doğacak güne merhaba.

Selam olsun dört bir yana merhaba
Akan kana düşen cana merhaba
Hesap sorulacak güne merhaba
Türküler söyleyen dile merhaba.

YAŞAR KEMAL

HAYATA SANATLA GÜLÜMSE

MİNE GÜLEŞKEN ASLAN

Merhaba sanat sever dostlar. Yeni bir sayıda yine beraberiz. Bir an ee bir ayınız nasıl geçti diye sormak geçti içimden sizlere. Geçen ay taşıdığım ilk sayı heyecanını bu sayımızda da taşıyorum.Kültürü ,sanatı bu kadar zengin bir ülkede yaşarken inanın insanın seçim yapması çok zor oluyor.Bu ay sizlere QULİNG SANATINI anlatmak istiyorum.

Son aylarda oldukça kulağımıza çalınan bir sanat Quilling. Güzel dilimize "Kağıt Kıvırma Sanatı" ve "Kağıt Telkari" olmak üzere iki farklı şekilde girmiş. Rengarenk kağıtları kesiyor, incecik şeritler haline getirip özel kıvırma aleti yardımıyla sararak elde edeceğiniz çalışmayı aksesuar, süsleme ve aklınıza gelebilecek tüm tasarımlarda kullanabilirsiniz. Kağıdın ömrü çok fazla olmadığı için genelde cam altı dediğimiz çerçeve içinde tasarımlar yapılır ama tasarımınızı yaptıktan sonra vernik kullanarak da ömrünün uzamasını ,toz tutmasını önleyebilirsiniz.

Quilling ince kağıt şeritlerin sarma çubuğu etrafında dolanarak hazırlanan şekillerin birleştirilerek oluşturulduğu güzel bir el sanatıdır. İsmini ilk kullanıcıların kuş tüyünden yararlanmaları nedeniyle "quil"den aldığı sanılmaktadır. Bir iddeaya göre de zaman zaman "filigree" olarak adlandırılan bu sanat önceleri ince gümüş ve altın tellerin bükülerek birbirlerine tutturularak hazırlanan takı ve süs eşyaları yapımında kullanılmıştır.

"Filigree" bugün Anadolu'da özellikle Midyat'da görülen "Telkari" ile benzerlik taşımaktadır. Ancak gümüş ve altın gibi madenler pahalı olduğu için kağıdın bulunması, gelişmesi ve dünyaya yayılmasıyla kağıt, gümüş ve altının yerini almıştır. Bu sanatta kağıdın kullanılmaya başlanılmasının 15'inci yüzyıl olduğu sanılmaktadır. Bu tarihlerde Fransız ve İtalyan rahibeler ve rahipler kitap kapaklarından elde ettikleri ince kağıt şeritlerini dolayarak dini motifli panolar hazırlayarak el sanatının ilk örneklerini vermişlerdir. Sanat Avrupa ve İngiltere'den Amerika'ya ulaşmış, kağıdın yaygınlaşması ile de çok popüler hale gelmiştir. 1800'lü yıllarda soylu ailelerin genç kızları tarafından kullanılmış, okullarda el sanatı derslerinde öğretilmeye başlamıştır. Çok sabır isteyen bir sanat olması nedeniyle olsa gerek 19'uncu yüzyılda kullanımı azalmış, neredeyse unutulmak üzereyken 20'inci yüzyılın ortalarında kağıtların çeşitlenmesi, kolay bulunur olması ve ucuzluğu nedeniyle yeniden canlanmaya başlamıştır.

Zor gibi görünse de ilk bakışta zor değil, sabır isteyen bir uğraştır.Quilling ile yapılan örneklere bakıldığında çok zor gibi görünür. Ancak hiçbir zorluğu yoktur, kullanılan malzeme her türlü

kağıt olabilir, cetvel, kesici ve bir yorgan iğnesi ya da kürdan bile yeterlidir. Tabii ki kağıtların renkleri, dokuları, hazır kesilmiş olmaları, iğne ya da kürdan yerine ucu kesik quilling aletinin kullanılması çalışmaları kolaylaştırır. Ama şart değildir. Sanırım tek zorluk biraz sabır gerektirmesidir.

Quilling kıvırma aleti ucunda yorgan iğnesi benzeri bir iğne olan alettir. Ucu ince olduğu için etrafına kağıt dolandığı zaman ortasında delik bırakmaz. Tüm işlemler için gereklidir ve dolama işlemini kolaylaştırır. Ancak dilerseniz bu alet yerine bir kürdan ya da yorgan iğnesi kullanabilirsiniz. Delikli Quilling aleti yine tahta, plastik ya da çelik sapı ve ucunda yarıklı bir iğne olan alettir. Kağıt şeridin ucu bu yarığa geçirilerek dolanır. Bu şekilde dolama işlemi daha kolaylaşır ancak, iğne uçlu olana göre daha kalın bir ucu olduğu için dolanan kağıdın ortasında yuvarlak bir boşluk kalır. Yine tüm işlemlerde kullanılır. Değişik kalınlıklarda tahta çubuklar dolanan parçaların ortasında daha büyük delik istendiğinde kullanılan yuvarlak tahta çubuklardır. Çok sık kullanılmaz. Makas, cımbız ya da pul maşası, falçata, kesim tablası, hobi tutkalı, kürdan ve quilling tablası da çalışmayı kolaylaştıran ve gerekli diğer araç ve gereçlerdir.

Quillingin ana malzemesi kağıt şeritleridir. Kağıt şeritlerini renkli 80 ya da 90 gr fotokopi kağıtlarından değişik kalınlıklarda kendiniz de kesebilirsiniz. Ancak çok şerit gerekeceğinden ve bunların hepsinin aynı genişlikte olmaları gerektiğinden hazır şerit alınması kolaylık sağlar. Eski dergi sayfalarını da şeritler halinde keserek değerlendirebilir ve renkli, desenli şeritler elde edebilirsiniz. Genellikle şeritler 3 mm ya da 5 mm kalınlığındadır. Ancak özellikle 3 boyutlu çalışmalarda 1 cm olan kalın şeritlerde kullanılabilir. Kağıt imha makineleri de quilling şeritleri hazırlamak için idealdir.

Hobi malzemeleri satan pek çok işletmede bulabileceğiniz gibi internetten de quling araç ve gereçlerinin siparişini verebilirsainiz.ararç gereçler sadece bir kere alınıyor.Ondan sonra yapacağınız çalışmaya göre ihtiyaç duyduğunuz renkte kağıt alıyorsunuz sadece.Gerçekten çok zengin renk kartelasına sahip kağıtlar bulabilirisniz.

HAYATA SANATLA GÜLÜMSE

MİNE GÜLEŞKEN ASLAN

Quilling sarmalama tekniğinde belli başlı metotlar vardır. Bunlar yardımı ile değişik süslemeler yapabiliriz. Sarmalama tekniği kendine özgü kalemi olduğu için bunu bulamayanlar normal kurşun kalem yardımı ile yapabilirler. Bu teknik aslında zor gibi görünse de çok kolay ve eğlenceli bir tekniktir. Kendinize özgü kullanabileceğiniz kağıt şeritler ile değişik tasarımlar yapabilirsiniz. Belli başlı sarmalamalar yardımı ile diğer büyük şekilleri oluşturabiliriz. Yani tümevarım yöntemini kullanıyoruz. Sıkılığı ile ilgili ilk başlarda sorunlar yaşayabilirsiniz fakat sonra yavaş yavaş eliniz alışacaktır. Kıvırma aletimiz ile kağıt şeridimizi sarmaya başlıyoruz.

Elimizle destekleyerek yavaş yavaş istediğimiz turlarda sarıyoruz. Daha sonra kaç tur döndüğümüzü aklınızda tutmanız gerek ki istediğimiz kadar saralım. Sarma işini bitirdikten sonra kağıt şeridimizin sonunu bulunduğu bölüme yapıştırıyoruz. Burada önemli olan yapıştırmadan önce nasıl bir şekil istiyorsak onu belirlemeli ve o şekli verdikten sonra yapıştırarak sabitlemeliyiz. Bu noktada daire şablonu ve quling için tasarlanmış özel şekilli şablonları kullanabiliriz. Her defasında aynı büyüklükte ve aynı düzgünlükte çalışmalar elde edebilmek adına bu şablonlar işimizi kolaylaştıracaktır. Sabitleme işlemi sırasında kullandığınız yapıştırıcı çok olmazsa iyi olur. Kağıdımızın ucuna çok az bir miktar sürmemiz yeterlidir.Sarmalama işi bittikten sonra katlama işine geçiliyor.Bir ucundan hafif gevşettikten sonra hafif kat izi oluşturarak modelimizi oluşturuyoruz. Fotoğraflar ile sizlere en çok kullanılan şekilleri göstermeye çalıştım. Mantık her seferinde hep aynı önce şerit kağıtlarımızı sarma çubuğumuz ile sarıyoruz sonra şablon veya elimizde şekil verdikten sonra az bir miktar tutkal ile sabitleyip yapıştırıyoruz.

Benden sizlere küçük bir tavsiye öncelikle basit şekillerden başlayın . Eliniz kıvırdığınız her kağıda ayrı ayrı şekil vermeye alışınca sıra onları birlikte kullanıp, artık o an yaratıcılığınız hayal gücünüz ne yapmanızı söylüyorsa onu yapmaya gelecektir.Her geçen gün akıl almaz bir şekilde ilerleyen ,çeşitlenen bu sanat, tamam belki biraz sabır istiyor ama bir başladığınızda da bir türlü vazgeçemediğiniz bir tasarımlar bütünü olacaktır. Her türlü olumlu olumsuz eleştirilerinizi, sorularınızı,önerilerinizi ve bu sayfamızda görmek istediğiniz konuları bizlere bildirirseniz bu doğrultuda çalışmalar yapabiliriz bizlerde.Aşağıda mail adresim var buradan haberleşebiliriz. Sanatlar; insanın elinin, kafasının ve kalbinin birlikte çalıştığı şeylerdir. Bir sonraki sayımızda görüşebilmek dileği ile sevgiyle kalın.

mine_papatya@hotmail.com

YUKARI TAŞINMA BİTTİ

Hızlı çıktım yaşam basamaklarını,
Bana ait olmayan adımlarla.
Şimdi aşağı taşınma zamanı…
Yaşamla ölüm her canlı için saç teli kadar uzak,
Ruhun kabzasında
Yeni umutlara nişan alacak
Elim tetikte beklerken ,
Dünyayla yaşımla
Her şeyle yarışı bıraktım kendimden başka…

Bulanık gün ve gecelerin göğüne yaslana yaslana,
Zamanın içinden ağır vakur adımlarla geçişine,
Geceye yıldızları
Güne gökkuşaklı güneşi serpişine öyküne öyküne,
Ve sağ da sol da gizlenenleri ebelemeden,
Yavaş yavaş ineceğim
Ömür hırsızı yaş merdivenleri.

Alaca şafak karanlığında durup düşündüm
Baktım ki yaşamdan öteye taşınmak
bir yok oluş.
Siyahla beyazı gri renginden ayırıp
Kendimden öteye taşındım…
Şimdi çağ bulvarında yürüyorum,
Batıdan doğuya, kuzeyden güneye
Dil düşün erozyonun da düğümlenmiş çığlıkları aça aça…

Umudu daralmış benime
Kırılmış kalemlerin gülüşlerini
altı köşeli ışıktan,
Gökçeye bırakışlarını göstere göstere...

NURSEN URAL

BİRHAN EROĞLU - SÖYLEYİŞİ

AYSUN KAYA

İyi günler sevgili Birhan Eroğlu öncelikle Soldan Esintiler dergisi İstanbul kadromuz genel yayın yönetmenimiz editörümüz ve İzmir Ankara temsilciliği olarak bizlerle birlikte olduğunuz için çok teşekkür ederiz.

Soru

İlk şiirinizi hatırlıyormusunuz ve hatırlıyorsanız bunu size yazdıran ne olmuştu

(Okuyucumuzdan gelen soru)

Cevap

İlk şiirimi hatırlıyorum tabi ki. İlkokul yıllarımdı ama kaçıncı sınıftı hatırlamıyorum. Heyecanla yazdığım şirimi (!) yine aynı heyecanla okudum aileme. Kahkahalarını saklamakta güçlük çektiklerini farketmedim tabi:) İşte hala arada hatırlayıp güldüğümüz şaheserim; Sen hasta ben hasta hadi geçmiş olsun diyelim birbirimize Bunu saymazsak, - saymayacağız tabi ki:) – ilk gençlik yıllarımda yazdım ilk şiirimi ve çok uzun bir süre yazmadım bir daha. Birisine mi yazdım, ayrılık acısı mı neydi, hiç hatırlamıyorum. Ama bulutlu bir günde gelmişti ilham, yağmur yağmak üzereydi ve yağmıştı ben şiiri bitirdiğimde; Gökyüzü bulutlarla kaplı birtanem, boşaldı boşalacak. Gözlerim seni düşledi yine, ağladı ağlayacak. Gökyüzü güneşi, bense seni bekliyorum. Güneşle birlikte gel de, bu hasret bitsin diyorum.

Soru

İlk şiir kitabınızı kitap haline getirirken hangi duyguları yaşadınız ve şimdide aynı duyguları taşıyormusunuz Editörümüz sevgili Ünsal Aktaş'tan size gelen soru bu.

Cevap

''Ben de denemeliyim'' dedim. Öyküyle başladım… Siyasi köşe yazılarıyla devam ettim. Okumadan yazılmıyor. Okumayı öğrendiğimden beri okurum ben, hatta çok okurum. Zamanla okuduğum her kitabın yazarına özendiğimi farkettim. Hatta zamanla kıskandım onları Yaklaşık altı yıl önce de, nasıl, neden oldu bilmiyorum ama şiire bulaştım… iyi ki. Alt alta dizdiğim sözcüklerimi paylaştıkça, okuyanlar karalamalarıma 'şiir' dediler. Oysa ben sadece içimi döküyordum. Sonra, kızıma bırakabileceğim, manevi değeri yüksek en değerli mirasın bir kitap olacağını düşündüm. Adını koyarken de hiç zorlanmadım. Çünkü, ben içimi dökmüştüm ve siz 'şiir' demiştiniz. Evet, tahmin ettiniz sanırım, ilk kitabımın adı; İçimi Döktüm 'Şiir' Dediler

Soru
Şairlerin gece yaşadığına dair bir efsane vardır daha üretken olduklarına dair siz buna inanıyormusunuz ve hangisi size yazdırıyor gecemi gündüzmü yoksa ben hiçbirine takılmam kelimeler beynimde kalbimde atmaya başladığı zaman yazarım diyenlerdensiniz.
Cevap
Ben zamana ya da mekana takılmam. Benim sihirli sözcüğüm; Hissetmek. Benim ya da başkasının yaşaması önemli değil. Hangi zamanda ya da nerede olduğum da öyle. Etkilendiysem ve hissettiysem yazarım.İkinci şık Ortam ne olursa olsun, hissetmem yeter yazmam için. Öyle, gece, mehtap, mum, şarap falan da gerekmez hiç.

Soru
İmge nedir sizin için anlamın karmaşıklığımı yoksa şiirin takısımı?
Cevap
Takısı olur mu hiç?... Şiirin özüdür imge. İmgesiz yazılan her şey bir durum saptaması ya da haberdir. Şiir sanattır. Şiiri sanat yapan da imgedir. Duygu ve düşüncelerin sınırı yoktur ve bazen sözcükler yetmez şaire ya da yazara. İşte tam o anda imgeleme girer devreye. Şairin, ''Bilmezdim kelimelerin bu kadar kifayetsiz olduğunu" demesi bundandır. Mesela, sevmeyi ve sevilmeyi bilmiyoruz artık dediğimizde, bu bir durum saptamasıdır. Ama bakın benim imgelememle bu saptamayı şiir şöyle anlatır; Sevince güzel sevmelisin arkadaş. Siyah beyaza durmalı, mevsim bahara. Olur ya, gidersen bile... İncitmeden gitmeli. Vebal değil. Gül kokusu bırakmalısın. Sevgilinin boynunda.

Soru
İmgesiz şiiri düz yazıdan ayıran nedir size göre?
Cevap
Bu sorunun cevabı bir önceki sorunun cevabında var zaten. İmgesiz şiir olmaz ama düz yazı olur. İmge, özgünlüktür aynı zamanda. Okuduğunuz dizelerin, adını görmeden, kime ait olduğunu anlıyorsanız, işte bu şairin özgünlüğüdür. Özgünlüğün zamanla oluşmasını sağlayan ise şairin imgeleme gücüdür.

Soru
Çok güzel oldukça naif ama bir o kadarda kararlı duran ve bunu hayata geçiren bir kadınsınız bunun avantajlarını yada dezavantajlarını yaşadınızmı?

Cevap
Ama benim mesleğimin fiziki özelliğimle bir ilgisi yoktu. Yirmi yıl bilfiil gazetecilik yaptım ve güzelsem eğer, bunun avantaj ya da dezavantajını yaşamadım. Naifliğe gelince, evet, kırılganım ve bunu şu iki dizeyle dile getirdim bir ara;Beni güzel bulduğunuz için teşekkür ederim Hayat çok zor değil aslında. Ben çok kırılganım. Kırılgan olmam, kırıldığım yerde kaldığım anlamına gelmiyor tabi ki. Herkes gibi düşü(rülü) yorum bazen ben de. Ama çabuk toparlanıyorum. O gözlemlediğiniz kararlı duruşumun nedeni, sonucu ve bedeli ne olursa olsun, doğru bildiklerimden vazgeçmemem. Duyarsız kalamayacağımız günlerden geçiyoruz. Yaşım, sağlığım ve annelik sorumluluğumla sahaya inemesem de, en azından yazarak karşı çıkmaya çalışıyorum haksızlıklara. Bunu yaparken hakkımda soruşturma açılıyormuş ne gam. Sen, ben ya da o, koymazsak elimizi taşın altına / Nasıl çıkacak karanlıklar aydınlığa. (Nazım Usta'ya saygıyla)

Soru
Ülkemizde kadının edebiyatta ve sanatta hakettiği yeri bulduğunu düşünüyormusunuz?
Cevap
Bu ülkede sanat ve edebiyata verilen değerden söz edeceksek, kadın ve erkek ayrımı yapmamak gerekir diye düşünüyorum. Zorluksa eğer, aynı zorluk. Çünkü bu coğrafyada sanata her zaman gereksiz bir şeymiş gibi bakılmıştır. Hatta sanatçılar da boş işlerle uğraşan insanlardır çoğunluğa göre. Aileden başlar bu. Ressam, şair, yazar olup da aç mı kalacaktır çocuk, doktor, mühendis, iş adamı olmak varken. Sanatçı olmak zaten bir sürü riski beraberinde getirirken, bir de kadın sanatçı olmak çok daha zordur. Kadın erkeğin kaburga kemiğinden yaratılmıştır ve erkeğe emanettir. Yani haddini bilmelidir. Evlenip çocuk üretmek varken, sanat eseri üretmek de neyin nesidir? İşte bu zihniyetin egemen kılınmak istendiği bir ülkede kadın sanatçı olmak ne kadar zorsa, o kadar zordur kadın edebiyatçının işi de. Oysa bilseler şiir, roman, resim ya da heykel, bir sanat eserinin ne zorlu süreçlerden geçerek yaratıldığını… Ama bilmiyorlar. Bilmedikleri için de anlamıyorlar. Sanatçıların ortak derdi de budur zaten; Anlaşılmamak.

Soru
Kendinize soru sormak isteseydiniz en çok hangi soruyu sorar yada sorulsada bunun cevabını versem dediğiniz bir soru varmı varsa hangisi ve cevabı?

Cevap
Kendime, ''kendini seviyor musun?'' diye sorar ve şu cevabı verirdim; Elbette seviyorum kendimi kaç kişi kaldık şurada umutta inatçı sevdalı ve vefalı?

Soru
Bu soruda size genel yayın yönetmenimizden sevgilerini yolluyor size
Sanatın bile kısıtlandığı bir ülkedeyiz. Insan en guzel ifadeyi sanatla yapar. Birhan Eroğlu sanatın aslında bir savunma bir ifade aracı olmasına ve bu yüzden kısıtlanmasına ne diyor ?
Cevap
Evet, sanat aslında hem bir savunma hem de kötülüğe ve haksızlığa başkaldırı aracıdır. Malum zihniyetin sanattan bu kadar korkmasının ve kısıtlamaya çalışmasının nedeni de budur. Sansür bu nedenle çıkmıştır ortaya. Sansürden daha tehlikeli olan oto sansür ise bu zihniyetin cüretini artırmıştır. Gerçek sanatçı oto sansür yaparak ihanet etmez sanatına. Korkarak yapılan sanat, sanat olmaktan çıkar. ''Ben böyle sanatın içine tükürürüm'' diyen zihniyetle başedebilmenin tek yolu, cesaretten geçer. Gerçek sanatçılar bilirler; Kırılıp vazgeçmek ya da korkmak sanatla bağdaşmaz. Ben hep şunu söylüyorum kendime; Baskı görebilir, özgürlüğünle tehdit edilebilir, eleştiri adı altında hakarete uğrayabilirsin. Ama unutma, bedelsiz güzellik olmaz ve sanat güzelliktir.

Soldan esintiler olarak tekrar teşekkür
ederiz kaleminiz ve söyleyecek kelimeleriniz daim olsun.siz istediğiniz saatte yarın ya da pazartesi yollayın birhancım muhteşem kadın.

RÖPORTAJ
AYSUN KAYA
SOLDAN ESİNTİLER ANKARA TEMSİLCİSİ

7 Şubat doğum gününüz olduğunu öğrendik SOLDAN ESİNTİLER ekibi olarak doğum gününüzü kutlar sağlıklı yarınlar dileriz.

ALTINI ÇİZDİKLERİMİZ

Lider öğrenen örgütleri süreç içerisinde yayarak takım çalışması içerisinde bütünleştirmenin temel noktaları olarak görebilir. Lider öğrenme sürecini yayarak, kişi ve takım çalışmalarıyla bütünleştirmelidir. Takım çalışmasıyla birlikte açıklık ve objektiflik kavramları ön plana çıkar.

Dr Tamer Keçecioğlu
Lider ve Liderlik

Ama dedim bununda bir çok istisnaları olabilir. Mesela hırsızlık şüphesiz bir suç olmakla birlikte, aç kalmış ve çocukları ölmek üzere olan bir insan, hırsızlık yaptığında ona ceza mı vermeliyiz, yoksa ona acımamız mı gerekiyor. Düşünülecek şeydir. Suçlu karısını ve onu baştan çıkaranı çılgınca boğazlamaya çalışan talihsiz kocaya veya aşkın tatlı çekişi karşısında benliğini aşığına teslim eden kıza ilk taşı atacak olan hangi eldir. Kanun dediğimiz o bilgiç taslaklarımız bile bu gibi olaylar karşısında gerilemiyor mu?

Goethe
Genç Werther'in Acıları

Okuyarak yaşayarak epeyce büyük adam tanıdım. Gördüm ki hepsi kendini küçük gösterme çabasında... Küçük adamlar ise büyük görünmeye çabalamanın çırpıntıları içinde.

Aydın Boysan
Yalan Mizah Söyleşileri

Oğlumun sözü. İşçi sınıfının bir evladının, namuslu bir insanın tertemiz sözüdür! Dürüst insanlar cesaretlerinden tanınırlar!

Maksim Gorki
Ana

Nerde o güzel gün, geçmişin hangi yaprağında yitip gitmiş ?

Oktay Akbal
İstinye Suları

Gecelerim bir süredir başıboş düşüncelerle dolup taşmıyor : Artık ne istediğimi biliyorum. Yok etmem gereken bir düşmanım ve ulaşmam gereken bir hedefim var.

Paulo Coelho
Aldatmak

Bir yazar dilsizi dile getirendir. Dilsizin acısını, öfkesini, anlatandır. İsteklerini anlatabilendir.

Fakir Baykurt
Barış Çöreği

Bir hikaye yazarken uyulması gereken iki ana kural var.
Birincisi, anlatacağın bir öykü olmalı ve ikincisi de, öyle bir şekilde anlatmalısın ki, okuyan kişi onu içinde yaşamalı…

Christy Brown
Sol Ayağım

YUSUF ZİYA LEBLEBİCİ

KISKANIRIM ÇOCUKLARI !

Bir çocuğun gözlerinden bakmak dünyaya
Bir çocuğun ellerinden dokunmak oyuncaklara
Ve bir çocuğun yanaklarını okşamak sevgi salarak
Ve Sen diye evreni kucaklamak...

Ve sen, dağlarımı kasıp kavuran sevdam
Ekmeğim, aşım ve de kavgam
Anlayamasan da sana susadığımı
Gözlerini içerim verdiği her renkten
Bilmesen de sana yandığımı
Soğuturum yangınımı denizinden

Çok mu erken düştüm dünyaya
Ya da çok mu geciktim sana varmaya
Yollarım yanlış yere çıktıysa
O yanlışların yaralarını getirdim sana

Kırılmış kanadıma süreceğin merhem
Beni çıkartacaktır aydınlık yarınlara
Dünden yana kanatlarım kırılsa da
And içtim seni dağlarında uçmaya

Kıskanırım gözleri parlayan o çocukları
Ne dertleri var ne de tasaları
Oyunlarındaki ustalığı
Beceremediysem bu yaşta
Kıskanırım o kısa bacaklıları

Yani demem o ki, saçının bir teli
Kopup da gelse yüzüme
Bir yağmurla yapışsa tenime
Ben de o çocuklar gibi
Seni ortak eylesem sevincime

Ve bir gün çiçek kokularıyla uyandığımda
Solumdaki gül bedene dönüşecek
Dilimdeki yarım türkülerim
Seninle bütünleşecek
İşte o zaman gelmese de
Bu yürek o çocukları kıskanmaya
Devam edecek !..

YUSUF ZİYA LEBLEBİCİ

KİTAP TANITIM

Segâh Makamı / ESRA KAHRAMAN

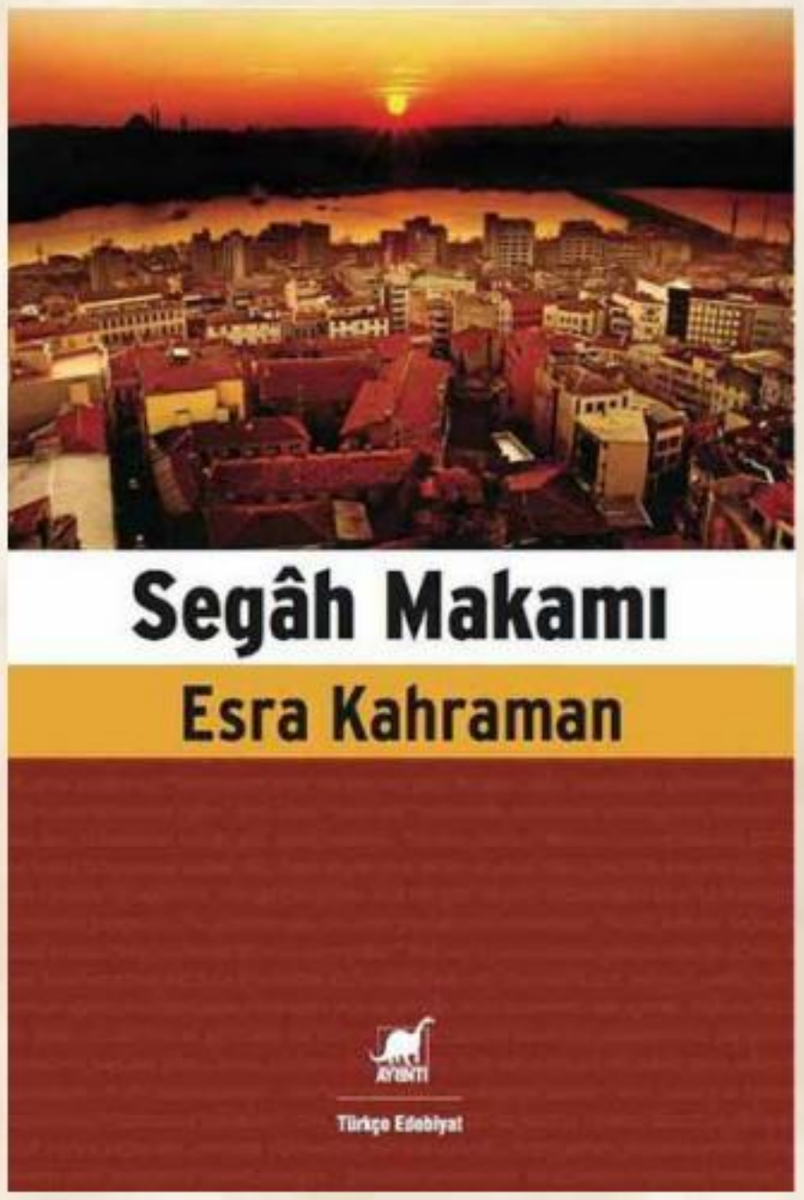

Ama bir "yenilgi" romanı değil Segâh Makamı. Kaybolan umutları yeniden diriltmek için "her şeye rağmen" mücadelede ısrar etmek, toparlanmak, kımıldamak için harcanan çabanın erdemine işaret ediliyor akıp giden sayfalarda. Mücadelenin yaşanan yığınla acıya rağmen sürdürülmesi, ama nasıl? Okura "aşk" cevabını veriyor
roman. Ölümün ve acının panzehiri olan "aşk," Segâh Makamı'nda bilinen tarzlardan farklı olarak işleniyor ama: Yaraya deva, arzuya istikamet, tene can, hayata anlam, ekmeğe katık, ruha nefes olan, mücadeleye yakıt olan aşk. Bu dünyadan geçip giden devrimcilerin kentlerin kuytularında, kalabalık caddelerinde,
hapishanelerinde, eylem alanlarında, gece-
kondu mahallelerindeki trajedileri aşkın suyunda yakınarak resmediliyor. Büyük heyecanlar büyük sevdalarla birlikte yol alıyor. Aşkın imkânsızlığına imkânlar aranıyor, vuslat anları bambaşka anlamlarla değer kazanıyor. Yenilgi tohumlarını aşmanın, hayat ve devrim ısrarında "kalınan yerden başlamanın" umudu işleniyor. Yeniden başlamanın sancılı hazzı, Segâh Makamı'nın narin dokusunu oluşturuyor...
(Tanıtım Bülteninden)

Sayfa Sayısı: 560
Baskı Yılı: 2015
Dili: Türkçe
Yayınevi: Ayrıntı Yayınları
İlk Baskı Yılı : 2015

KİTAP TANITIM

MUTLULUĞUN RESMİ / HASAN SEÇKİN

Ve sen, ey sevgili okur!

Bugün ve şu an elinde tuttuğun bu kitap; 80'li yılların zifiri karanlığında yazmaya başladığım ve başlangıçta 6 ve 8'lik mısralardan oluşan 10 bölümlük kadar bir 'şiir'ken... Bunca zaman içinde, benimle beraber adeta 'serpilip, gelişerek ve olgunlaşarak' ve de çoğalarak Mayıs 2016'da ancak tamamlanabildi!...

Ve umarım, okuyacağınız bu kitap, Usta'mızın hatırasına lâyıktır ve siz değerli okurların da beğenisini hak edecek bir çalışma olabilmiştir!...

Artık fazla söze gerek yok!...

He canım,
sen getir üstünü.

Ahmed Arif

Hasan Seçkin
Hasat Yayınları
2017

HASAT YAYINLARI
Yukarı Mah. Acıçeşme
Sok. No: 2/B
KARTAL / İSTANBUL
0532 362 50 45

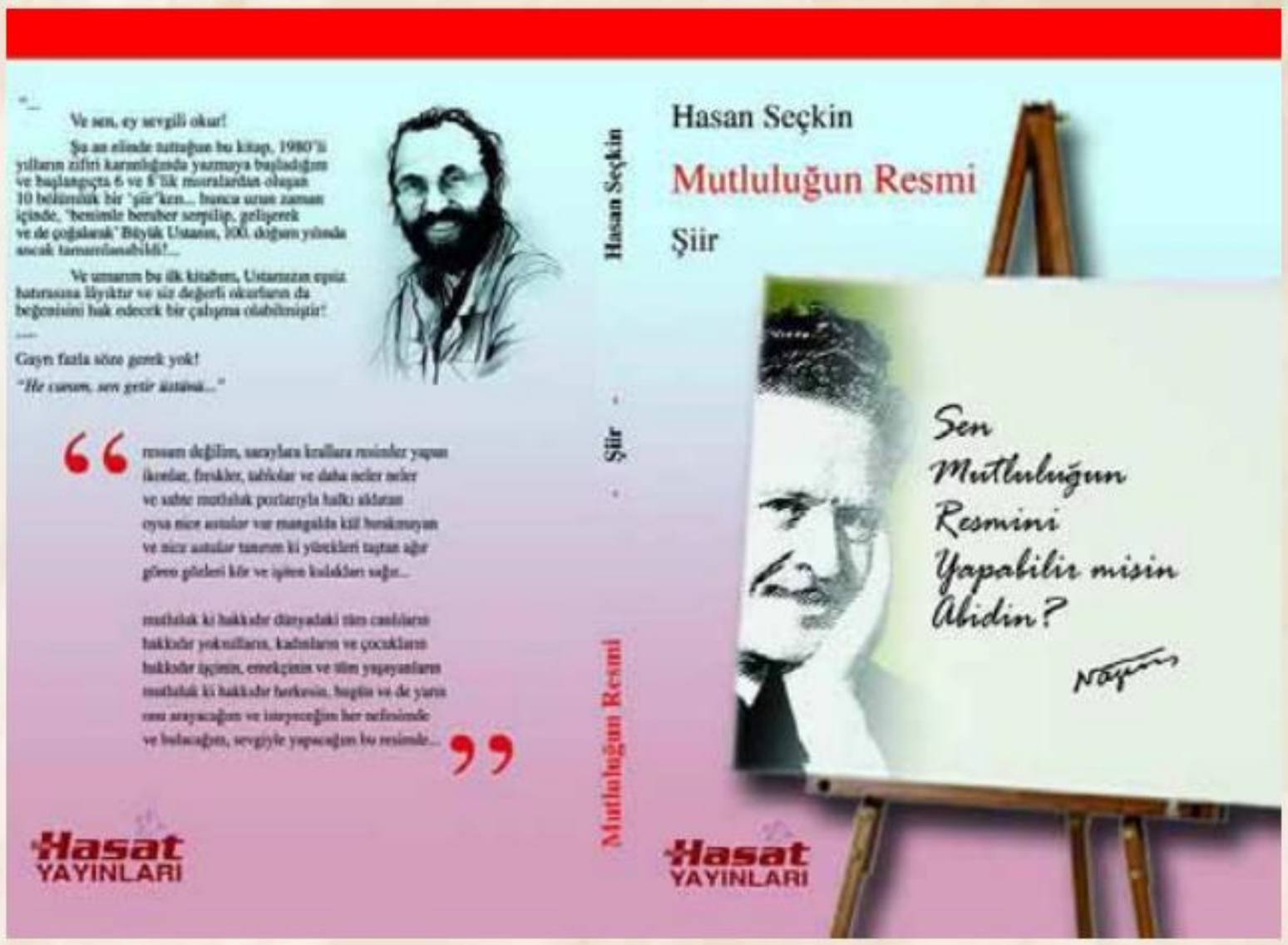

NOT: ***SOLDAN ESİNTİLER ekibi olarak 25 Ocak 2018'de Kartal Hasan Ali Yücel Kültür ve Sanat Merkezinde sevgili Hasan Seçkin'in resim sergisini ziyaret ettik. Bu ziyaret ile ilgili detayları Mart sayımızda siz değerli okurlarımızla buluşturacağız.***

Bir an bir masal şehrinin içinde buldum kendimi. Olağanüstü güzellik olağanüstü bir manzara. Oldum olası doğaya olan hayranlığım benim belki de olayları biraz abartmama neden olabilir fakat doğa bu ruhunu benliğini alıp taa yüzlerce, binlerce yıl öncesine götürebiliyor.

Peri bacaları
Foto: ***Süheyla Güney Avcı***

Efsane bir diyara düştüm derken o onlarca şekiller de oluşmuş peri bacalarını gördüğünde tarihin o yıllarına bir yolculuk ediyorsun ister istemez. 60 milyon yıl önce doğa olaylarının sonuçları ile çeşitli süreçler de oluşmuş olan peri bacaları ve yeraltı şehirleri bugün günümüzün en önemli turzim kaynağıdır. Kapadokya geleneksel evlere ve güvercinliklere sahip özgürlüğün temsilcisi bir bölgedir. Peri bacalarının arasında dolaşırken grup arkadaşlarım ile inanılmaz bir heyecan yaşadık. Çünkü o tarihi yapıların arasında var olan ve bir zamanlar insanların içlerine ev ve kiliseler oyduğu bir medeniyet vardı gözlerimizin önünde. Çeşitli fresklerle süslenmiş olan bu yerleşim yerleri günümüze dek ulaşmış ve bugün bize düşlerimizde o tarihin içine girme şansını vermiştir. Kapadokya'nın yazılı tarihi Hititler ile başlar. Rehberimiz bunu anlatmaya başladığında eğer gözlerinizi kapatıp dinlerseniz tarihin o parçasında yer almamanız imkansız değil. "Güzel atlar ülkesi " Pers dilinde Kapadokya bu anlama geliyor. Büyük İskender Persleri yenilgiye uğratır ve Kapadokya krallığı kurulur. MS 3. Yüzyılda Hristiyanlar gelir. Baskı altında olan hıristiyanlar için kapadokya hıristiyanlığı yaymaya elverişli bir yerdir. Buralarda kendilerine sığınaklar oluştururlar. İçlerine girdiğiniz de sığınakları ve kiliseleri görebilirsiniz. Tarihi dokusu ve bunun etkisi sizi saracaktır. Kiliseler ve sonrasında manastırlar ve hatta kiliselerine girdiginizde rahip ve rahibelerin mezarları ile karşılaşıyoruz. Çünkü o dönemde ölen rahip ve rahibeler kiliselerine gömülüyorlar. Bu arada ilginç bir şeyle karşılaşıyoruz. Mutfak... Evet mutfak dedikleri yer taştan dikdörtgen şeklinde bir masa ve bunu etrafını saran yine taş oturaklar kilisenin içinde.

Tekrar peri bacalarının hikayesini dinleyerek dolaşıyoruz. O büyülü tarih bizi kollarına alıp milattan önceye işte böyle götürüyor. Özgürlüğün temsilcisi olan Güvercinlik Vadisi akıllara durgunluk veren muhteşem güzelliği ile gözlerimizin önünde duruyor. Bakmaya doyarmısınız bilmiyorum ama ben doymadım. Güvercin yetiştiriciliğinden adını alan vadi turistlerin vazgeçilmez konaklama yeri. Kilise duvarlarını renklendiren çizimlerin ve desenlerin renklerini koruyabilmek, fresklerin sağlam kalmasını sağlayabilmek için güvercin gübrelerinin verimli olduğu ve bunun için kullanıldığı söylenir. 4100 metre uzunluğundaki vadi Uçhisar ve Göreme arasındadır.

Uçhisar Güvercinlik Vadisi
Foto: ***Süheyla Güney Avcı***

Tarih buram buram düşüyor burnunuza ve Hititlere kadar sizi götürüyor ve gözlerinizi açtığınız vakit Güvercinlik Vadisinin özgür kollarında kayboluyorsunuz... Doğanın sihirli kucağında medeniyetler arası yolculuk dönmek ve dönmemek arasında bırakırsa sizi hiç şaşırmayın...

SÜHEYLA GÜNEY AVCI

YİTİRDİKLERİMİZ

ANILARI ÖNÜNDE SAYGIYLA ...

MÜNİR ÖZKUL

Hababam Sınıfı'nın Mahmut Hocası ve Yeşilçam'ın çamlarından biri olan Münir Özkul, son dönemlerde KOAH ve DEMANS hastalığı ile mücadele ediyordu. 93 yaşındaki usta sanatçı 5 Ocak 2018 gününde İstanbul'daki evinde hayatını kaybetti.

AYDIN BOYSAN

Mimar, yazar ve gazeteci Aydın Boysan organ yetmezliği nedeniyle İstanbul Ulus'taki evinde 5 ocak 2018 günü 97 yaşında hayatını kaybetti.

TURAN ÖZDEMİR

"Dondurmam Gaymak" filmiyle tanınan tiyatro ve sinema oyuncusu Turan Özdemir, 15 Ocak 2018 günü geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi.

URSULA K. LE GUİN

Bir nefes alıyorum tekil bir nefes.
Bir an için ağzımda özgürlüğün tadı.
Başlıyor dans, es rüzgâr es,
gibiyim söğüt dalında bir söğüt yaprağı.

"Devrim ya ruhunuzdadır, ya da hiç bir yerde değildir. "

Bilim kurgu ve fantazi edebiyatının bir devi Ursula K. Le Guin 22 Ocak 2018 günü hayatını kaybetti.

Mülksüzler ütopik bir bilimkurgu romanıdır. 1974 yılında yazılmış 1975 iki büyük ödül olan Hugo ve Nebula ödülünü almıştır. Türkiye'de 90'lı yıllarda ki basımlarla bilim kurgu serilere dahil edilmiştir. Türkçede "mülksüzler " ile başladığımız Ursula K Le Guin edebiyatı daha sonra okurun ilgisinden dolayı geniş bir koleksiyon oluşturmuştur.

Amerikalı yazar Ursula K. Le Guin bilim kurgu ve fantezi edebiyatının yanı sıra şiir, tiyatro, çocuk ve genç edebiyatına da katkıda bulunmuştur.

"Bir kitap size on beş yaşınızdayken söylediği şeyi elli yaşınızdayken de söyler ama söylediği o zaman öyle farklı gelir ki yepyeni bir kitap okuyormuşsunuz gibi gelir."

"Eğer insanlar geçmişte olanları unuturlarsa, baştan her şeyi tekrarlamak zorunda kalırlar; gelecekle hiç uyuşmazlar. O yüzden savaşıp durmuşlar Dünya'da. Bir öncekinin neye benzediğini unutmuşlar..."
Anısına saygıyla

ŞİDDET BİR KÜLTÜR MÜ ?

HAVVA AĞRAL

Lacan; toplumların git gide daha faşizan bir portre çizmeye başladığından söz eder. Bunun nedeni , şiddet şiddeti doğuruyor. Farklı düşüncelere dair hoş görü, çoktan beridir ortadan kalkmış görünüyor.

Aslında, şiddet konusu, pek çok olumsuzluğun ardındaki sonuç olarak da okunabilir. Sonuç, sonuçların, sonuçsuz kalması….

Maddi güçsüzlük, güven sorunu, tedirgin bir dünya, her an, ayağımızın altından, toprağın kayacağını hissetmek gibi, panik ve polemik bir duygu. Kaygılı, dolayısıyla, anksiyete insan yığınlarına dönüşmek, umutsuzluk, önünü görememek, sonuçsuzluğa gidilen yolun taşları. Bu taşlı yol, uzayıp giderken, insanoğlu, kendindeki değer atfettiği pek çok duygunun yerini, şiddetli bir var oluş korkusuna, bir boşluğa bırakıyor.

Bazen bu yığınla olumsuz duygu ve boşluğun, çoğaltılması için, gizli ve aleni ellerin de payının olduğunu düşünürüm. Medya, sosyal medya, film sektörü, acımasız rekabetin doğal karşılandığı bir ortam, bilgisayar oyunları vs. Toplumdaki tercihlerin yanlış yönlendirilmesi.

Umberto Eco'ya göre de, yeni bir çağa doğru kayıyoruz, gidiyoruz. Modern aletler, modern iletişim araçları, son modern insanın şiddetle sınavı, yine şiddet sonuçsuzluğuna dönüşüyor.

Sistemler, şiddet konusunda gerçekçi bir iyileştirme getirememişlerdir. Buna niyetli olan kurumsal yapıların varlığından söz etmek mümkünse de, şiddettin, birbirine düşmenin, bazen, o sistemlerin kendini idamesi açısından, işe yarar bir araç haline geldiğini de düşünürüm. Ne monarşiler, ne teoloji, de demokrasiler, şiddet sonucunu sonuçlandıramamışlardır.

Sömürge düzeni, ekonominin bir zulüm aracı haline gelmesi, insanoğlunun, insanlığa yaptığı en büyük ayıplardan biri olarak kalacaktır. Yüzlerce yıldır, birileri hegemonya olmuştur. Ve kitleler, hegemonyanın devam ettiricisi olmaya zorlanmıştır. Kanlı savaşlar, devrimler, yeni hegemonyaların türemesinden öteye gidememiştir. Ama insanlık için umut saklıdır. İnsanlık, kendisine ne kadar modernlik ve idealize anlamlar yüklemeye çalışsa da, kendi var oluşunda, şiddetti öteleyememiştir. Çıkar ve var olma kavgalarının, ilkel canlılardan, kompleks yapılı canlılara kadar, pek çok canlığın doğasından bir parça olduğunu söylemek zorundayız. Tehdit altında olduğunu düşünen organizma, şiddeti, bir savunma mekanizması olarak, muhakkak ki kullanır. Hümanist insan bile, şiddet duygusu barındıran, bir organizmaya sahiptir. İlkel benlik, modern dünyanın ortasında bile, iç güdüsel davranmaya devam edecektir.

İnsanlık; diploma, okunmuş kitap sayısı, yaşadığı ortamın saygınlığı, modern görünen eşyalar ile tatmin olmaya çalışırken bile huzursuz olabilir. Süper ego dediğimiz, üst benlik, tatmin duygusu için, dış ortama uyum sağlamaya, entelekt bir dünya oluşturmaya çalışırken de, ilkel benliğin tatmin olmayan duygularından etkilenir. Bunalım, stres ve kaygı bozukluğu, kişilik bozukluğu vs tatminsiz duyguların birer sonucu, yani şiddet sonuçsuzluğunun, bazen ilk adımlarıdır. En ilkel tatminlerin bile, doyurulmadığı bir yaşam da, şiddet kaçınılmaz olabiliyor.

ŞİDDET BİR KÜLTÜR MÜ ?

HAVVA AĞRAL

Açlık, barınma, cinsellik gibi. Üst benliğin ihtiyaçları daha farklıdır. Saygınlık, onurlandırılmak, bir ödül almak. Bütün bunlar bile, gergin bir algı, gergin bir dünya yaratabilir. O zaman da başka çelişkiler doğacaktır. Gelinen refah noktasının korunur olması, başarı çıtasını yüksek ve sürekli tutmak çabası, saygınlığı yitirme korkusu, enerjinin olumsuz boşalma etkisi ve derken şiddet yine kaçınılmaz bir sonuçsuzluk olmaktadır.

İnsanoğlu kendinden sıyrılmayı öğrenebilir mi? Sonsuz bir hümanizm ve ütopik bir dünya mümkün mü? Çelişkilerinden, kaygılarından, hırslarından tamamıyla arınmak mümkün mü? Çıkar kavgaları bitse, rekabet bitmiyor.

Kimse gerçekten bir üst model değil. Zaten böyle bir düşüncenin,kendisinin bile, şiddet unsuru içerme olasılığını düşünürüm. Alt model kim? Sıradanlık ne? Normallik ne? Tüm bu sorular, uzun ve polemik yanıt ve yanılgılarla dolu bir sosyal alanın meselesidir.

Önce bir tanım koyup, sonra içine sığışmanın da bir anlamı yok. Avrupa'nın icadı da, tekerleğin icadı da şiddetten payını alan bir çalışma olmuştur. Her alan, hemen her tanım, kendi içinde çelişkil ve polemik kalacaktır. Sonuç ve bitti denilen nokta, başka açmazların, handikapların paragraf başı olacaktır. Şiddet bir kültür değil. O bizde açmaz bir parça. Şiddet devingen yaşayan bir suçsuzluk. Bu parça büyüyor, ötelenemiyor ya da başka bir olguya dönüşmesinde güçlükler var. Şiddetin örtük hali bile bir şiddettir. Suskunluk, içe dönmek, Bastırılmış şiddetin birikmesi demek olacaktır. Toplumsal patlama, aile içi cinayetlerin bir başka versiyonuç. Küçük küçük enerji kayıpları ile şiddet potansiyelinin erimesi, en çok egemen, sömürgen yapılara yarar. Yiyin birbirinizi. Benim egemen hakim alanlarıma girme de, git istersen, bonzai iç ,yık etrafı, ben gözümün birini tüm bunlara yumarım. Zihniyetleri böyle okuduğum için bana kızan varsa da kızsın. Şimdiye değin, şiddet alanında, gerçek bir yaptırım getirilmemesi, ya da yaptırımların algısının başka yönlere kanalize olması bana böyle düşündürtüyor. Çevreci ya da barışçıl eylemlere getirilen yaptırım karısını dövene, çocuğunu dövene gelmiyor. Şiddet konusundaki hukuki yaptırımların kendisi bile şiddet ile sonuçlanıyor. Bu çok büyük bir ironi.

Günümüz insan modelinin fevri atak ve sorgulamayan halleri bu şiddet hastalığını daha da şiddetli hale getirildi.

Birkaç örnek vereceğim; futbol maçında on dört yaşında bir çocuk, top kavgası yüzünden kalbinden bıçaklandı. (2017)

Düğünde halay kavgası kanlı bitti.

(2017)

Çay getirmediği için kadın kocası tarafından sıcak suyla haşlandı. (2017)

....

Olumsuz değilim. İnsanlık için her zaman bir umut saklıdır. Aynı insan, ressam, yazar, sporcu, dünyaya insanlık adını duyuran insan da biziz.

HAVVA AĞRAL

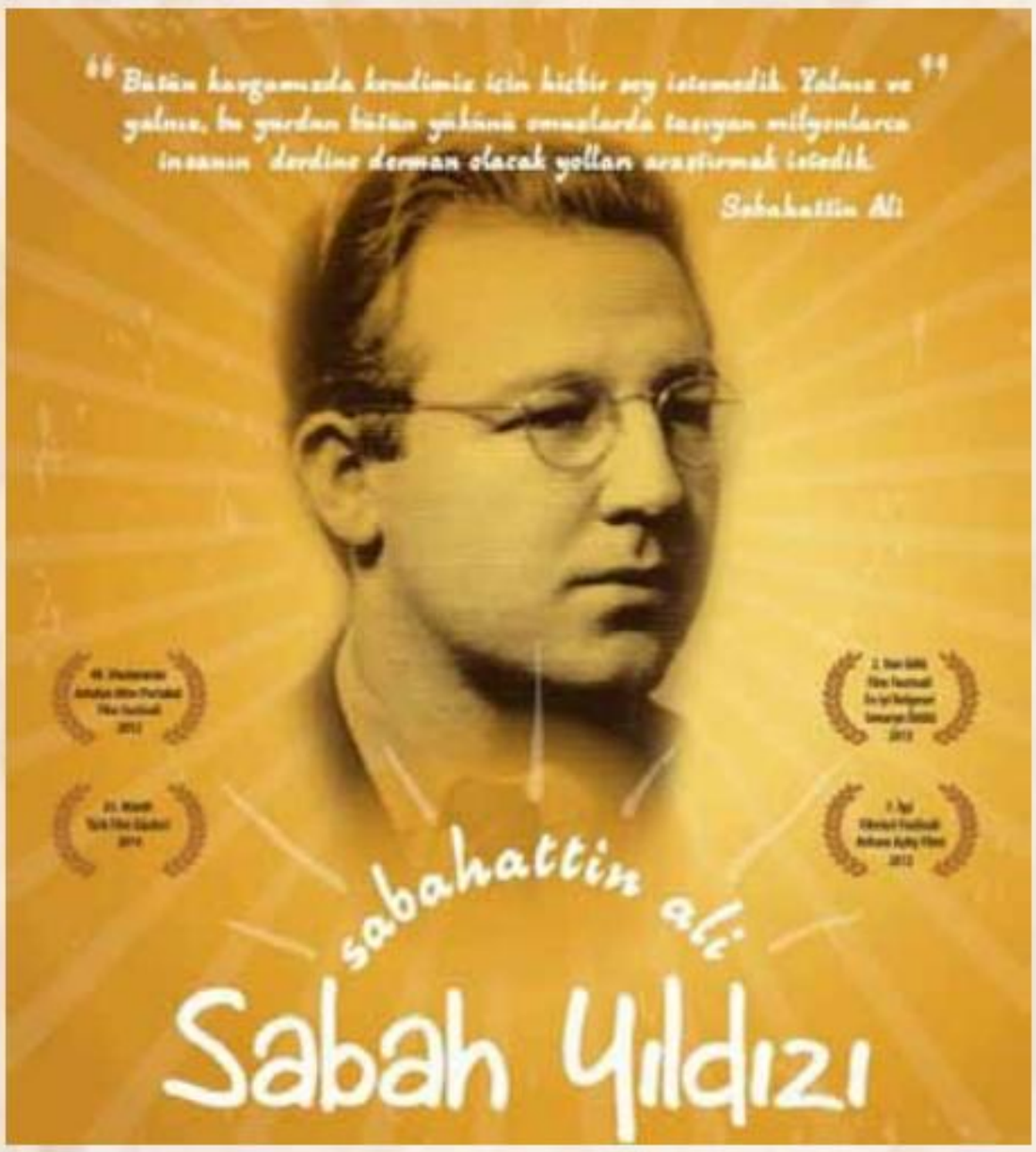

SABAHATTİN ALİ
SABAH YILDIZI
BELGESEL GÖSTERİMİ
ve SÖYLEYİŞİ
Yönetmen Metin AVDAÇ'ın
katılımıyla

24 Şubat Cumartesi 19:00
ATAŞEHİR BELEDİYESİ
MUSTAFA SAFFET KÜLTÜR
MERKEZİ
Örnek Mah. Şehit Cehar
Dudayev Cad. No. 56
ATAŞEHİR
0216 570 50 00

BAVULUMDAKİ HİKAYELER

TEK KİŞİLİK OYUN
Yazan ve Yöneten
HAKAN HÜSEYİN GÜL
Oynayan
CENAN ÇAMYURDU

Yer: KARTAL HASAN ALİ YÜCEL
KÜLTÜR MERKEZİ
24 Şubat 2018 Cumartesi
Saat : 20:00
BİLGİ İÇİN İLETİŞİM
0532 362 50 45

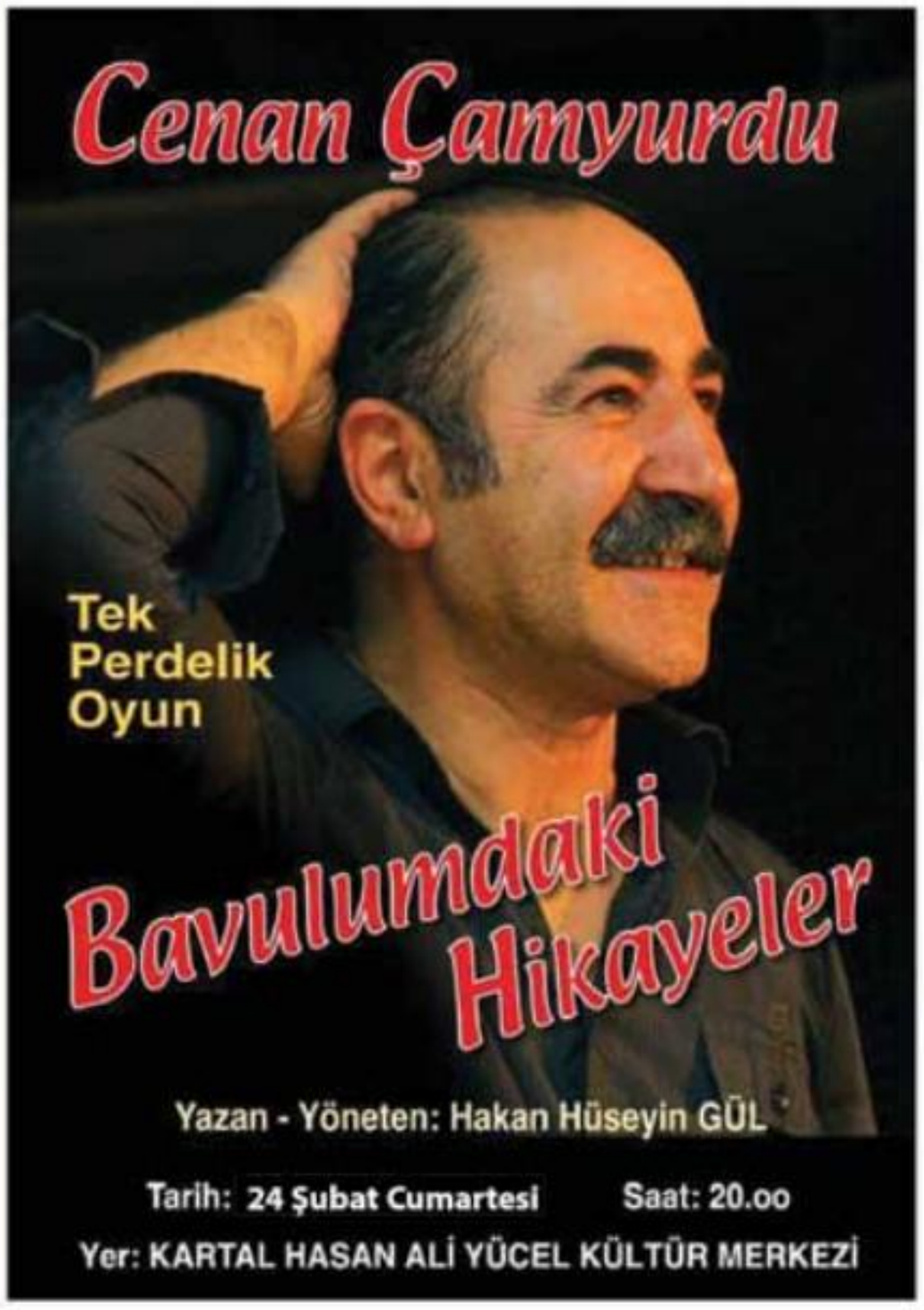

GRAFİK TASARIM VE REKLAM HİZMETLERİ

***KARTVİZİT , *LOGO , *BROŞÜR ,**
***AFİŞ , *POSTER , *BRANDA**
***FATURA , *İRSALİYE , *ADİSYON , *SİPARİŞ FİŞİ**
***KATALOG , *AMERİKAN SERVİS**
***TAKVİM , *DUVAR SAATİ , *DAVETİYE**
***ANTETLİ KAĞIT , *STİCKER(ETİKET) , *PLAKET**
***KUPA BARDAK , *MAGNET , *ZARF**
***CEPLİ DOSYA , *BLOKNOT , *BİLET**
***KİTAP , *DERGİ , *BÜLTEN , *GAZETE**
***E-DERGİ , *E-KİTAP , *E-BÜLTEN ,**
***KİTAP DAMGASI , *MÜHÜR , *KAŞE**
***ÖĞRETMEN KAŞESİ**
***ÖDEV , *YILLIK , *İMSAKİYE**
***DOĞUM GÜNÜ KONSEPTİ**
***TSHİRT , *PROMOSYON ÜRÜNLERİ**
***ÖZEL GÜNLER İÇİN ÖZEL TASARIMLAR**
***KİŞİYE ÖZEL TASARIM YAPILIR**

ONLİNE TASARIM YAPILIR !!!
BİR TELEFON KADAR YAKINIZ...
DİJİTAL BASKI
OFSET BASKI
FOLYO BASKI
HIZLI HİZMET !!!

Detaylı bilgi için bize ulaşın
Ünsal Aktaş
Gsm: 0555 494 43 03 #WhatsApp
Gsm: 0539 436 72 71
e-mail:
unsal62aktas@gmail.com
grafiktasarimm.reklam@gmail.com

ınstagram : @tasarim.grafik

KİTAP MI YAZIYORSUNUZ?
DOSYANIZI YOLLAYIN KİTABINIZI BASKIYA HAZIRLAYALIM.
GRAFİK TASARIM VE REKLAM HİZMETLERİ

0555 494 43 03
0539 436 72 71
grafiktasarimm.reklam@gmail.com
ınstagram : tasarim.grafik

12.Ankara Kitap Fuarı

16-25 Şubat 2018
ATO Congresium